

Чому співачка
Анастасія
Приходько
йде зі сцени?

с. 12 »

Як робот Софія
поговорила
з прем'єром
Гройсманом

Фото пошуку online.ua.
с. 3 »

Чи голосував би
легендарний
поляк Адам Міхнік
за Петра
Порошенка?

Фото ІноСМИ
с. 5 »

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні

18 жовтня 2018 року №42 (46) Ціна 5 грн

● ЛЮДИНА-ЛЕГЕНДА

Петро Вескияров грав і у «Вії», і в «Лісовій пісні», і в «Цигані», але запам'ятався усім за програмою «На добранич, діти!», яку вів із 1964 по 1988 рік.

«Поверніть в ефір Діда Панаса, бо дитина не може заснути»

«Для мене — просто дід Панас. Я до п'яти років не могла повірити, що він — не мій дідусь! Був дуже світлою і талановитою людиною!»

Цей сквильований коментар написала доросла жінка, яка й досі пам'ятає найкращу у світі «Вечірню казку» від Діда Панаса. В акторських колах його знають як Петра Юхимовича Вескиярова. Але чи знаєть, що славетний Дід Панас — Вескияров мешкав у Луцьку, одружився тут і працював у Волинському облмуздрамтеатрі імені Тараса Шевченка з 1946 по 1959 роки

Оксана КОВАЛЕНКО

Петро Юхимович Вескияров — Пінхус Хаймович Весклер — народився 1911 року на Черкащині. Поміняв прізвище після втечі з фашистського фільтраційного табору. (Його батьки і брат загинули на війні). 1946 року його як актора скерували у наш край до місцевого театру.

Славетний Дід Панас — Вескияров мешкав у Луцьку, одружився тут і працював у Волинському облмуздрамтеатрі імені Тараса Шевченка з 1946 по 1959 роки.

Закінчення на с. 6 »

Вежі локатора на забрудненій території Маркіян Камиш вважає привабливішими за Ейфелеву у Парижі.

Я — з тих людей, котрі сприймають Чорнобиль як слово з нальотом біди, смертоносне і лихе, як закриту зону, як зламані життя, як пісню Тараса Петриненка:

Чи знайдемо в собі щирих сліз каяття,
Чи майбутнє у нас — чорнобильська зона?
Чорнобильська зона...

Однак суспільство тим і цікаве, що раз — і знайдеться той, хто переверне все з ніг на голову, а його, здається, неприйнятні міркування пускати життєдайні зелені паростки. Чорнобильська зона має прекрасне майбутнє... Про це українцям розповідає Маркіян Камиш, нелегальний турист і український письменник

Оксана КОВАЛЕНКО

Маркіян Камиш так написав про Чорнобиль, що цією місциною зацікавилися у світі. Його книга «Оформлення у Зону» перекладена французькою. «La Zona» має у тій країні суцільні схвалальні відгуки. Правда на переклад придало також одне з італійських видавництв. Маркіян пише про зону відчуження як про територію, де можна написати самотності, пізнати себе і життя істинне. Ім цікаво те, що зараз. Цікаве життя, а не смерть. Радість, а не горе. Молодість, а не старість. Драйв, а не сум».

«Десь року 2009-го

Закінчення на с. 3 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Віряни Російської православної церкви не можуть молитись та причащатись на горі Афон

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Кирил розірвав відносини з Константинополем

Відтак вірним Московського патріархату заборонено брати участь у таїнствах Вселенського патріархату, в тому числі і на Афоні, який перебуває під юрисдикцією Константинополя

Рішення про повний розрив євхаристійного спілкування із Вселенським патріархатом було прийнято 15 жовтня на Синоді Російської православної церкви у Мінську. На такий крайній крок Московський патріархат пішов через оголошення планів надати автокефалію Українській православній церкві.

Нагадаємо, що Константинополь відмінив дію свого листа від 1686 року, яким надав право Москви рукопокладати (висвячувати) київських митрополитів. Тобто на цей момент Україна — канонічна територія Вселенської церкви. Синод Константинопольського патріархату також зняв усі обмеження, що були накладені Російською церквою на українських священиків, і тепер митрополит УАПЦ Макарій та патріарх УПЦ КП Філарет офіційно визнані повноправними благодатними архіереями світового Православ'я.

У Москві вважають: оскільки Константинополь пішов на спілкування з «розкольниками», то сам «себе виключив з канонічного поля». Про це сказав глава відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського патріархату митрополит Іларіон.

Водночас архієпископ УПЦ КП

«Улетел наш русский мир...»

Зоря заявив: «Синод Московського патріархату повторює політику Кремля — самоізоляція у відповідь на законні рішення міжнародної спільноти». За його словами, парафіяни храмів Московського патріархату в Україні мають вирішити: «чи разом із РПЦ у розділення чи залишатися в єдності зі вселенським Православ'ям через Едину помісну українську церкву». До речі, за оцінками експертів, підтримати позицію Москви, тобто припинити спілкування із Вселенським патріархатом, із 14 православних церков можуть лише 3–4. Хоч і це маломовно.

Вражає, як на наших очах міняється ситуація у Православ'ї. Парафіяни та священнослужи-

телі Київського патріархату та УАПЦ, які ще нещодавно вважались не канонічними, тепер можуть спокійно їхати на Афон, спільно молитись там і причащатись, а парафіянам Московського патріархату це заборонено. Більше того, українські православні, на відміну від російських, до святих місць можуть дістатись набагато простіше — поїхати туди за безвізом. Ну хто б таке міг уявити ще кілька років тому!?

А все чому? Бо московська церква слідом за російською державою не визнає права українців бути самими собою, тобто мати свою державу, мову, церкву...

30 «атошних» організацій. Завдання УДА — зібрати всіх, хто реально воював, у єдиний кулак», — заявив він.

Також Дмитро Ярош пообіцяв: добровольці допоможуть Службі безпеки України не допустити російського реваншу в Україні. «Треба буде валити — будемо валити. А що робити? Зрештою, ми цим чотири роки займаємося», — сказав командир УДА.

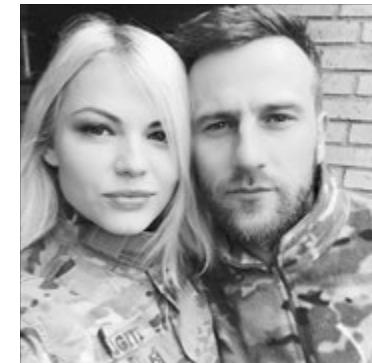
«Треба валити — будемо валити»: чому добровольці ідуть з передової

Дмитро Ярош оголосив про відведення бійців з лінії фронту

«5–ї і 8–ї окремі батальйони Української добровольчої армії» виходять із передової, але ми не входимо з війни. Поки вона триває, ми будемо брати участь у ній. Сьогодні найголовніше завдання для УДА — створення територіальних загонів оборони, які мали

**До сліз:
хлопець освідчився
під час проекту
«Запроси мене з війни»**

У Колонній залі Київської міськодержадміністрації відбувся перший унікальний танцювальний захід, який привертав увагу до проблеми реабілітації учасників бойових дій на Сході нашої країни

Боець батальйону «Донбас-Україна» Віталій Аверін з позивним Авер привслідуно запропонував руку і серце своїй партнерці — акторці, співачці, волонтерці Аллі Мартинюк.

як вранці обраниця говорила про свій сон, у якому він просив її вийти заміж, на що хлопець відповів, що сон може бути віщим. «Я хочу, щоб ви стали свідками: ти вийдеш за мене заміж, кохана?» — запитав він. Під гучні аплодисменти вона погодилася!

А ми можемо порадіти, що натхненник цієї акції, міністр інформаційної політики Юрій Стець пообіцяв: наступного року проект «Запроси мене з війни» поїде регіонами України та в інші країни.

Шварценеггер закохався в Київ і пообіцяв повернутися

Цими днями американський актор, бодібілдер та політик виступив на бізнес-форумі у столиці України та побачився зі своїм старим товаришем Віталієм Кличком

«...Арнольду дуже сподобалося наше місто, пообіцяв наступного разу приїхати на довше», — повідомив київський мер. Кличко особисто провів «Termінатор» екскурсію.

Віталій показав відео, на якому Арні зазначає, що закохався в Київ, та каже своє фірмове «I'll be back» («Я повернусь»).

До речі, на Форумі Залізний Арні розповів про три правила, завдяки яким він

зміг стати зіркою кіно, спорту та політики: чітко знати свою мету, чого хочеш; не слухати тих, хто каже, що нічого не вийде, і гарувати. «Коротких шляхів до успіху не існує, як і чарівних пігулок. Є тільки один шлях: працювати й працювати», — вважає Арнольд Шварценеггер (на фото).

● ПРЯМА МОВА

Тетяна МАЛАХОВА, поетеса, колишня вчителька російської мови з Донбасу, про те, як перейшла на українську:

Я щось купувала на якомусь українському сайті і повинна була обрати мову обслуговування. Переді мною розгорнулись два прапори — триколор і жовто-блакитний. Як удар струмом!

Я тоді була «какаяразница», але не змогла натиснути триколор. Я просто закрила сторінку... У мене перед очима встав Володимир Рибак, мій земляк із Горлівки, якого росіяни вбили за прапор... Пригадався Крим, де цей триколор, наче петля на ший, душить кримських татар...

Триколор — російська мова — війна ....

З того часу, виходячи за поріг хати, я розмовляла тільки українською. В метро, автобусі, магазині — скрізь! Бо мені здавалось, як тільки я почну розмовляти російською, той клятий триколор буде стирчати над моєю головою, як чортові роги... Бо триколор — символ Росії і росіян!! «язык» також!

● ОДЕРЖИМИ

Фото зруйнованої АЕС облетіло всі ЗМІ світу.

Фото khersonci.com.

Свої понад 100 відвідин забороненої території Маркіян виливає у класні, хоч і страшні реальністю книги.

Фото oa.edu.ua.

Чорнобильська зона для нього — це храм

Закінчення. Початок на с. 1

Оксана КОВАЛЕНКО

Молодий письменник, який називає чорне у нашому розумінні — білим, народився у сім'ї ліквідатора наслідків аварії на ЧАЕС. Його тато з колегами гасив пожежу як працівник Інституту ядерних досліджень. З біографії Маркіяна відомо мало. Цього місяця йому виповниться 30 років. З дитинства чув чимало історій ліквідаторів, з багатьма з них знайомий особисто. Закинув навчання на істфаку із Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, щоб мати змогу розвивати свій письменницький хист. 4 роки тому опублікував оповідання «Ряска» — у ньому чимало автобіографічного:

«Вступав кілотоннами історії про бурені дні ліквідації, роздивлявся чорно-білі фото і збирав вирізки з газет на стінах своєї кімнати. Він вирішив якось докласти руку до Чорнобиля. Коли виросте. Але виріс і так і не навчився в житті нічому корисному. Ось і тинявся забороненою зоною: нелегально і без будь-якої справи».

Упродовж 2010–2017 років Маркіян як нелегальний сталкер побував у Чорнобильській зоні

Фото pripyat.com.

«Французам 23 роки знадобилось, аби зрозуміти потенціал своєї вежі. У нас — тридцять на носі... Смішно... у нас навіть своя Ейфелева вежа є — гіантські щогли антен локатора Чорнобиль-2. Та і наша — колоритніша».

із зон цінні речі. Камиш «виносила» звідти матеріал для своїх книг. Торік він опублікував повість про чорнобильських мародерів «Чормет».

«Я або йду в зону, або пришов із зони, або готуюся до наступної прогулянки в зону. Навіщо я туди повертаюся знову і знову? Відповіді на це стандартне запитання не існує. А навіщо люди займаються сексом? Навіщо вживають наркотики? Навіщо ходять на рок-концерти? Тому що це життя».

Є ще одна дуже вагома деталь біографії: Маркіян Камиш був активним учасником Революції гідності. «З боєм вогняних пляшок

пле море рожевої води, спалені автобуси, порожні вулиці Києва, коктейлі в брудних пляшках, бутерброди з маслом і сиром, постріли і штурм, в якому дорослі дозволяють нам купатися. Штурм, який змишає і забирає з собою всі страхи, тривоги і переживання. Змишає разом із кривавим снігом на площі».

Він не боїться радіації. Знає, що рівень забруднення для здоров'я не загрозливий. Один із керівників поважного інституту з питань радіології у приватній розмові сказав Маркіяну Камишу, що споживання води з Чорнобилем, пойдання ягід та яблук — насправді не шкідливіше за палиння. Звісно, якщо не лізти під землю.

Письменник Маркіян Камиш переконаний, що українська Зона набуватиме популярності всупереч своїй поганій славі, бо нині у світі модний туризм катасроф.

«Нелегальні туристи роблять мертві міста живими. Вони вдихають життя в пусті оболонки крихих хат і облуплених бетонок...» «Ми не можемо все життя плакати і падати на коліна. Ми маємо щось змінити. І навіть незважаючи на плачевність цієї ситуації, ми маємо її якось використовувати. Працювати з тим, що в нас є».

За матеріалами markian.info site.ua day.kyiv.ua, bbc.com,

«А ви тримали у руках поліське сонце?»

І волинський бурштин Маркіян Камиш теж сприймає оригінально: як круту тему для мистецтва

Один французький видавець приїхав у гості, його цікавить тільки одне: «Маркіяне, що в українській літературі є такого, крім «Зони», що здатне подолати земне тяжіння і, розкresливши вогняним хвостом нічне небо, злетіти до зірок?» А я питаю: ти колись тримав у руках Сонце? Золотаве, м'яке, обнадійливе, мружливе, млюсне, кілограмове. ...Тобі потрібна книжка про бурштиновий клондайк у густих волинських лісах. ...Про екстракт щастя, закутий у камінь, який, незважаючи на небезпеку і страх, дістають із глибочезних надр замурзані поліщукі. І камінь той світиться сонцем. ...Оті сто-рінки зошитів, розграфлені косою лінією, в яких клесівські третьоклашки виводять фломастерами сачки, копанки і ментівські бобіки...»

● ОЧЕВІДНЕ І ЙМОВІРНЕ

Фото korrespondent.net.

«Ой, у нас не всі депутати та міністри знають стільки про Україну».

Прем'єр Гройсман провів «переговори» із... роботом Софією

У дружній та невимушній обстановці вони поспілкувались під час відвідування очільником уряду технопарку в Києві

Василь РОГУЦЬКИЙ

Софія — на сьогодні найвідоміший людино-подібний робот у світі. Її розробила гонконгівська компанія Hanson Robotics й активувала 19 квітня 2015 року. У жовтні 2017 року Софія отримала громадянство Саудівської Аравії, а в жовтні

Софія вважає, що найкраще українцями керуватиме не людина, а... робот.

нинішнього відвідала Україну з візитом, провівши «переговори» з главою Кабміну.

Про їхні результати Володимир Гройсман повідомив згодом у «Фейсбуці». Ось як, за його словами, закордонна гостя відповіла на запитання, що вона знає про Україну. «Каже, у нас — чверть усього чорнозему планети. Найбільший у світі літак «Мрія» був спроектований конструкторським бюро «Антонов». Найперша конституція також написали в Україні — вишиванка і жінкі-роботу пасує!

їні — в 1710 році. А композитор Микола Леонтович створив найбільш відому мелодію — «Щедрик». «Непогано», — похвалив людино-подібну машину Гройсман.

Наши прем'єр теж її сподобався. Згодом на прес-конференції Софія видала йому купу компліментів. «Я була вражена тим, що він такий молодий і амбітний. Вважаю, що він підходить Україні», — сказала жінка-робот.

Журналісти запитали Софію про те, кого вона бачить майбутнім президентом України, сподіваючись, певно, почути прізвище симпатичного її Гройсмана. Але машина несподівано назвала зовсім іншого кандидата. Вона вважає, що найкраще українцями керуватиме не людина, а... робот.

А от тут можемо поспілкуватися! Справа в тому, що у січні цього року Софія брала участь у Форумі в Давосі. Там її запитали, що робити з корупцією в Україні. Відповіді не дочекались — могутній робот несподівано «зайдів» — у нього підвісив процесор!

Софія, якщо не знаєш, як упоратися з корупцією, то чого прешся у президента? Рано. Наберись досвіду і приїжджає через 5 років!

Фото novyny.online.ua.

● ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

«Це ж треба, молодих журналістів посилати в гастроном по випивку!»

Сьогодні у нас — «перчанські» бувальшини

Із превеликим інтересом прочитав у вашій-мояї газеті (по-справжньому «Цікавий!»), як вареники Остапа Вишні ледь не стали фінальним «десертом» для журналу «Перець». Із цим сатирично-гумористичним виданням я міцно подружився ще в дитинстві, яке випало на 50-ті роки минулого століття. Не пропускав повз увагу жодного номера

Андрій МЕЛЬНИЧУК,
заслужений
журналіст
України, лауреат
літературно-
мистецької премії
імені Степана Олійника, м. Київ

Коли подорослішав і влився в сім'ю київських журналістів, біжче познайомився із багатьма «перчанами», не раз зустрічався і з «найголовнішим Перцем» — так дехто називав головного редактора журналу Федора Юрійовича Маківчука (1912—1988). На цьому надскладному і справді подвижницькому посту він відпрацював 40 років, що є рекордом. Як рекордом є і те, що в 1970-ті роки керований ним журнал друкувався накладом у три з половиною мільйони примірників. «Перцем» зачитувалися не лише в Україні, а й в усьому колишньому Союзі, навіть у далекому зарубіжжі. На додаток до вашої публікації про перчанські історії надсилаю кілька своїх картинок-смішинок, пов'язаних із життям славетного редактора славетного журналу.

«НЕСУ ПОПУ В ЦК»
Про цей випадок мені довело-

Фото з архіву журналу «Перець».

Дружній шарж
на «найголовнішого
Перця» — Федора
Маківчука.

Цікаво, чи підходить така характеристика українського чиновника зразка 1964 року до посадовців сьогодення?

На цьому надскладному і справді подвижницькому посту він відпрацював 40 років, що є рекордом. Як рекордом є і те, що в 1970-ті роки керований ним журнал друкувався накладом у три з половиною мільйони примірників.

ся чути з кількох джерел, навіть від колишнього співробітника апарату ЦК КПУ. Йде похмурий Федір Юрійович на черговий виклик до «білого дому», що в Києві (так тоді дехто іменував Центральний комітет партії). Назустріч йому знайомий. Він поцікавився в Маківчука:

— Чого такі невеселі, Юрійовичу? Щось стяслось?

— Нічого серйозного, — про-

звучало у відповідь. — Просто несу ср... Ой, вибачте, попу в ЦК, щоб набили.

«БАЛАБОН ІДЕ ЗА КОРДОН»

А цю потішно-сумовиту пригоду повідав мені багаторічний ведучий «Веселої світлиці» Борис Поліщук. Сталося це ще в епоху Хрущова. Якось викликали Федора Юрійовича у всесильний

ЦК і давай гамсети за надрукований у «Перці» вірш одного відомого поета-гумориста «Балабон іде за кордон», який ще пройлюстрували карикатурою лисого пузатенького чоловічка. Пильне всевидюче око побачило в ньому самого Микита Хрущова, який, будучи лідером СРСР, здійснював тоді візит за візитом у зарубіжні країни.

— Що ви собі дозволяєте? — з ходу накинувся на редактора тупуватий чиновник. — Та визнаєте, з ким жартуєте? Та ми вам за це вліпимо догану із занесенням і виключимо з партії. Як ви посміли?..

Маківчук відповів спокійно-здивовано:

— Ви що, справді вважаєте, що наш Микита Сергійович — балабон? Ми в редакції так не вважаємо!

Високий чиновник ураз почervонів, як столовий буряк. У кабінеті запала німа сцена.

«РОЗВІВ... АЛКОГОЛЬНЕ ПАНІБРАТСТВО»

Серед ветеранів-однопер-

чен не раз «зі смаком» перевідвали такий реальний факт. Якось викликали Маківчука «на килим» у найвищу «контору» і давай його шпетти, що розвів у редакції демократію, що пропускає в журнал усілякі статейки, які б'ють не по тих, і взагалі...

— А ще ви, Федоре Юрійовичу, граєтесь в панібратьство, — допікали «згори». — Це ж треба, молодих журналістів посилати в гастроном по випивку!..

І тут Маківчук не на жарт обурився:

— А кого ж я пошлю, себе, підтоптаного, чи мого каліку-заступника? (Останній був без ноги). — Авт.).

«ДОПИСАЛИСЯ, ПАНІМАЕШ...»

Усе той же Борис Поліщук, прекрасний журналіст, дотепний письменник-сатирик і гуморист, якось згадав про одну велику нараду редакторів республіканських газет і журналів у Києві. Після усіляких настанов не обійшлося на ній і без гострої критики на адресу представників «гострих пер».

— Дописалися, панімаєш, — не вгавав представник ідеологічного відділу ЦК партії. — Дійшло вже до того, що в одній газеті повідомляють: завтра дощу не буде, а в іншій — завтра буде дощ. Що б на це сказали ви, Федоре Юрійовичу?

Трішки подумавши, під гміканням залу Маківчук прорік:

— Я порадив би читати одну газету. Тоді все буде правильно і правдиво. (Натякалося на провідну, центральну в той час, московську газету «Правда»).

«ВИДАТИ «КАТЮШУ!»

«Дотепність Федора Маківчука не мала меж і була відома ще задовго до його приходу в «Перець», — почув я колись від його побратима по перу Івана Сочивця. — Наприкінці війни до нього, тоді редактора газети «Молодь України», підійшов один із працівників цього видання, видно, чоловік не з хороboro десятка. Він збирався у відрядження в район, де відроджувалося життя після німецької окупації. Подав редакторові заяву, щоб йому про всякий випадок видали зброю. Оскільки нею, окрім слова, редакція не володіла, Федір Юрійович черкнув на заяві таку резолюцію: «Видати «Катюшу!»

Ще більше ЦІКАВИХ ІСТОРІЙ на сайті
VOLYN.COM.UA

Засновник: Товариство з обмеженою
відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розвідження — (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші
Передплатний індекс: **60307**
Реєстраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua
Тираж **16 600** Замовлення №1335

● СВІТОВЕ ІМ'Я

«Свобода – це кисень».

Поляк, який першим заговорив про «путінізацію»... Польщі

За версією британської Financial Times, Адам Міхнік уходить у двадцятку найвпливовіших журналістів світу. Українці ж, не вагаючись, можуть записати його до десятки найбільших своїх друзів на планеті

Василь УЛІЦЬКИЙ

У1989 році Міхнік виступив на установчих зборах українського Руху про підтримку України. Він щиро вболівав за успіх обох наших Майданів і поставив свій підпис під зверненням із вимогою звільнити Олега Сенцова. А позицію польської влади в питанні Волинської трагедії відвірто називає дурістю.

Так, Адам Міхнік, дисидент, який у комуністичній Польщі не один рік провів за гратаами через свою боротьбу, котрий у післякомуністичній Польщі багато років є редактором суперпопулярної «Газети виборчої», а в теперішній Речі Посполитій знову фактично опинився в опозиції, вважаючи, що Варшава взяла курс на «путінізацію».

А нам, українцям, дуже важливо, що можемо чути з-за Бугу не тільки докори та претензії, а й такі чесні, тверезі та мудрі думки, що ними продовжує ділитись Адам Міхнік, якому, до речі, 17 жовтня виповнилося 72 роки.

Оточ, пан Міхнік про...

ПРО СВОБОДУ

«Поки ми живемо в нормальних умовах, то не помічаємо, наскільки вона необхідна. Свобода — це кисень. Ми усвідомлюємо це тільки тоді, коли нам її бракує. Повсякденне життя в демократичній країні не викликає ні ентузіазму, ні здивування, але коли свободи починає не вистачати, ми відчуваємо, що задихаємося. Не маючи її, ми не здатні ні мислити, ні уявляти собі майбутнє. Коли ви відмовляєтесь від самого

Свою позицію Адам Міхнік висловив таким чином: сфотографувався із синьо-жовтим листком, на якому було написано українською: «Ми з вами!»

Ми — і українці, і поляки — маємо спільну рису: синдром невинної жертви. Маємо історичне переконання в тому, що ми для всіх були добрими, а нас кривдили. Це не є правдою ні стосовно поляків, ні стосовно українців.

себе, відмовляєтесь від власної свободи, ваше життя втрачає смак, запах, сенс. В історії було багато людей, які попрощались із життям, лишившись від свободи».

ПРО СВОЄ ДИТИНСТВО

«Я ще в тюрмі пообіцяв собі дві речі: по-перше, ніколи не вступати в жодну ветеранську організацію, де будуть давати ордени за боротьбу з комунізмом, а по-друге, — ніколи нікому не мститись».

Фото warszawa.naszmiasto.pl

ПРО ВОЛОДАРЯ КРЕМЛЯ

«Путін — це таке собі схрещення імперського цинізму з комплексом курдулля».

ПРО РОСІЮ

«Путін поборює сепаратизм у себе, але підтримує його повсюди. Це не лише Україна — те саме відбувається в Придністрові, Осетії, Абхазії. У моєму уявленні це політика «поділяй і володарюй», котра врешті доведе Росію до катастрофи. Але тут питання — як швидко».

ПРО СУЧАСНУ ПОЛЬЩУ ТА ДЕЯКИХ СУСІДІВ

«Ярослав Качинський (засновник і голова правлячої в Польщі партії «Право і справедливість». — Ред.) все-таки близьче до Путіна, і загалом моделі держави в Росії та Польщі дуже схожі. Візьміть риторику про «вставання з колін» чи про те, що ми перебуваємо в кільці ворогів, візьміть альянс між церквою та урядом — у нас повторюється абсолютно те саме. Те, що відбувається в нас, — це не повноцінний путінізм, а повільний шлях у цьому напрямку. Я думаю, що батько і цар такої моделі — Путін, її класичний зразок — Лукашенко, а Орбан (прем'єр Угорщини. — Ред.) і Качинський — учні в цій школі».

На мою думку, основна загроза полягає в переконанні, що існує одна-єдина правда, а раз так, то влада вважає себе в праві нав'язувати її усім. Такий спосіб мислення виключає плюралізм, має тенденцію позуватись незгодних. Це називається «канібалською демократією»: партія, яка виграє на виборах, зжирає партію, яка зазнала поразки. Ми спостерігаємо, як це відбувається у Росії, в Угорщині, в Польщі».

ПРО СВОБОДУ ПРЕСИ

«Вони (польська влада. — Ред.) ще до такого не дійшли, щоб впливати на «Газету виборчу». Але загрози свободі слова є. З телебачення та радіо вигнали кількасот осіб, були справжні чистки. Це стосується ЗМІ, на які впливає держава. Але й у приватні медіа пробують втручатися. Обмежують рекламу, покликавши «на килим» рекламодавці і порекомендувавши їм не нести гроші в неслухняну газету. Говорять власникам: мовляв, маєш різні бізнеси, чекай трохи комісій... Але поки що все це терпимо. Ще не так, як в Угорщині, де вже ліквідували незалежну пресу».

ПРО РІЗНИЦЮ МІЖ ФАШИЗМОМ І КОМУНІЗМОМ

«Фашизм був більш щирим. Він казав: ми країці, а інших треба знищити, вигнати або захопити. А комунізм стверджував: ми вітаємо всіх, хто хоче боротись на нашому боці, вони отримають усі права. Завдяки такій риториці комунізм мав великий потенціал приваблювати пригнічених і принижених. У ньому був заклик до крашного, доброго. Але потім, у повсякденній практиці, комунізм реалізовував усе найгірше і найдурніше».

ПРО РЕАКЦІЮ ВАРШАВИ НА ВОЛИНСЬКУ ТРАГЕДІЮ

«Не входячи в суперечку, чи був це геноцид чи тільки кривава етнічна чистка, з боку польських парламентаріїв прийняття резолюції («Про встановлення 11 липня Днем пам'яті поляків, жертв геноциду, вчиненого ОУН-УПА». — Ред.) — то демонстрація дурості, шовінізму й підлости. Це було плювком в обличчя української демократії, українським, часто пропольським, патріотам».

зати витрати. Крім цього, ще одне: трохи змінились потреби людей. Ми завжди були виданням войовничої демократії, а людей цікавлять скандали, а також — куди поїхати на вихідні чи якого випити пива до грилю, а не великі битви за верховенство права, демократію чи свободу. Це теж нам не допомагає».

ПРО ЛЬВІВ

«Як говорять мої друзі: «Львів такий, як Krakow, тільки кращий» (у місті Лева народився батько Адама Міхніка. — Ред.). Тут є специфічний мікроклімат, інтелектуальний, культурний, мультикультурний, через що його не можна не любити. Безумовно, я є жертвою цієї любові».

ПРО СПІЛЬНЕ МІЖ КІЄВОМ І ВАРШАВОЮ

«Ми — і українці, і поляки — маємо спільну рису: синдром невинної жертви. Маємо історичне переконання в тому, що ми для всіх були добрими, а нас кривдили. Це не є правдою ні стосовно поляків, ні стосовно українців».

ПРО ЄВРОСОЮЗ

«Що б не казали люди, які виступають проти ЄС, — насправді вони виступають проти демократії і прав людини, бо не розуміють: якщо вони проти Євросоюзу, то в них залишається лише один партнер — це Путін. Третього не дано».

ПРО ПОРОШЕНКА

«Україна у важкій ситуації через війну. Оскільки тут ще немає міцної демократичної традиції, відкривається широке поле для попуізму. Порошенко наразі є найоптимальнішим. Не бачу на його посаді іншого. Спокійний, відповідальний, шанований у світі».

ПРО УКРАЇНЦІВ

«Мудрість українська полягає в тому, що коли я приїжджаю до Львова, то в центрі міста бачу чудовий пам'ятник Адаму Міцкевичу — його ніхто не зачепив. Якби в Польщі стояв аналогічний пам'ятник німецькому, його б знищили сто разів. А українці зберегли».

ПРО МРІЇ

«Якщо ми (поляки. — Ред.) зможемо втягнути Україну у Європу, якщо ми будемо разом, станемо такими, як Бельгія, Нідерланди, Люксембург. — Ред.). Це буде така сила у Європі! Ми тоді матимемо такий самий демографічний потенціал, як Німеччина! Це величезний шанс — і для України, і для Польщі, який дається раз у двісті років! На цілу епоху».

ПОБАЖАННЯ УКРАЇНЦЯМ

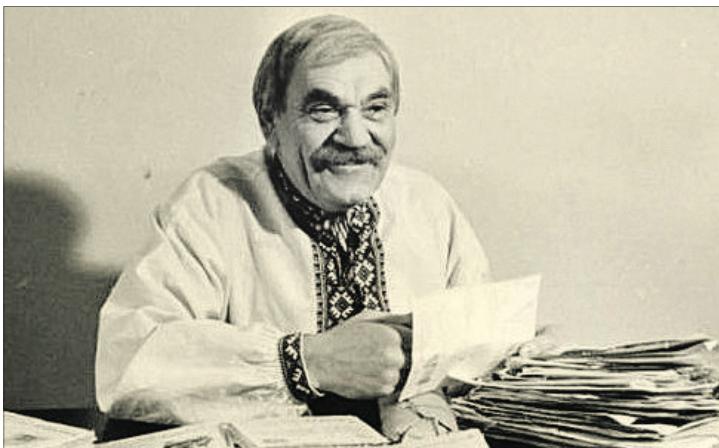
«Гарувати!»

● АНЕКДОТ ВІД МІХНІКА:

Рабинович зустрів Гольдберга і запитує: «Давіде Мойсеєвичу, кажуть, що Україною керують фашисти, бандити та злодії. Це правда?» — «Ні, не всію Україною, тільки Кримом».

● ЛЮДИНА-ЛЕГЕНДА

Таким запам'ятився Петро Вескияров не одному поколінню глядачів.

Данило Андрійович Поштарук упродовж чотирьох літ працював разом із Петром Юхимовичем.

«Поверніть в ефір Діда Панаса, бо дитина не може заснути!»

Закінчення. Початок на с.1

Оксана КОВАЛЕНКО

Нинішній директор Волинського театру ляльок Данило Поштарук мав честь працювати з ним на одній сцені і на запитання «Цікавої газети» згадує, що то був за чоловік.

ЙОГО НАЗИВАЛИ ХАРИЗМАТИЧНИМ АКТОРОМ. «Грав непревершено! Я з ним працював 4 роки — з 1955 по 1959-й. Він із життя брав собі образи. От любив ходити на базар. Бродив поміж рядами, розпитував щось у дядьків. У нього були ролі, знаєте, людей «від землі». От приїде дядько возом на базар із поросятами. Йде, питає у нього, що за підсвинки, по чому... Ну нащо ж Петру поросята, але стойт і щось з тим селянином говорить. Ніхто довго не здав, для чого йому те. Аж поки не приїхав циганський табір. (Тут вони зупинялися під Луцьком над Стиром часто.) А Вескияров якраз рома Апраша мав гррати... Він дивився, як циган своїм кнутом замахнеться, то за 5 метрів обмотає іншому шию та притягне до себе. І він того вивчився, опанував! Робив це близкуче на сцені. Аж тоді ми зрозуміли, що так він шукає якісні деталі для своїх образів.

МАЙБУТНІЙ ДІД ПАНАС БУВ ДУЖЕ ДОТЕПНІМ ЧОЛОВІКОМ. «Жартівник неабиякий! Мабуть, то був 1955 рік, я тільки прийшов у театр. Якось сидимо в кімнаті для репетицій, актори і ми, молодь, яку понабирали (мені тоді й 17-ти не було). У нас статут був (і зараз я дотримуюся його, це як внутрішня Конституція театру): як є таблиця «Репетиція» — голосно розмовляти не можна, і ти маєш бути рівно об 11-й щоденno готовим, з «рол-

лю» в руках. І от 11-та, а режисера нема. Минає 5–10 хвилин, щось балакаємо і раптом Вескияров каже мені: «Синок, візьми отої кошик (такий здоровенний був у кутку для речей на репетицію), піди до директора, скажи, хай дасть репліки і ремарки, бо ми не можемо почати репетицію». Беру того кошика і йду в директорський кабінет через усе фойє (нинішнього театру ляльок. — Ред.). Я постукав, відкриваю двері, поперед себе пхую того кошика, а він не проходить. Директор встав, дивиться на мене: «Синок, що ти хотів?» Кажу: «Ta от, мене прислали взяти репліки і ремарки, бо ми не можемо почати репетицію». Він не засміявся, тільки прикусив губу, запитав, хто послав, та каже: «Скажи, хай починають, а репліки й ремарки я йому (Вескиярову тобто) на дошці (Дошка наказів, оголошення. — Ред.) вивішу». Я ще теж цього не второпав, мені ж 17 років! Приходжу і переказую — всі дружно засміялися».

ПЕТРО ВЕСКЛЯРОВ ОДРУЖЕНИЙ БУВ ДВІЧІ, ПЕРШИЙ РАЗ ВЗЯВ ШЛЮБ У ЛУЦЬКУ. «Галина була у нас секретаркою. Він у неї закохався, і вона йому народила сина Богдана. Дуже любив того Богданчика. Завжди брав його до нас у театр, він бігав тут поза кулісами. А потім так трапилося, що, як Петро Юхимович поїхав до Києва, вони розійшлися (я уже тих подробиць не знаю), і вона йому Богдана не дала. Вескияров тужив довго. Та, знаєте, час гойть рани».

НА ЕФІРИ ЗАВШЕ ОДЯГАВ ВИШИВАНКУ. ОСОБИСТУ. «Дійсно, він постійно її одягав. Як почав у Луцьку з тієї сорочки від Адама Шуйка-Гайворонського (у нас працював актор, який дуже любив вишивати і всім вишивав сорочки), то у Києві ходив весь час у такій. Говорив лише

А друга версія, що він сказав: «Ота-ка-то ... от, малята». Але це зразу вирізали. Він взагалі не матюковався. Але ж то роки пройшли, я не можу цього стверджувати».

НЕЗАДОВГО ДО СМЕРТІ ПРИЇДВІН НА ВОЛИНЬ ПРОЩАТИСЯ ЗІ СВОІМ ТЕАТРОМ. «1993 року під осінь він прийшов у театр... До чергового каже: «Можна я вийду на сцену, хочу подивитися, я тут у вас колись працював». ... Вийшов на сцену, помацав руками куліси, стіни, став на коліна, поцілував підмости. Такий зворушений був, прощаючись. Вийшов — і там якось тітка каже: «Ой, це ж Дід Панас, Дід Панас!» Уже люди почали пізнавати і тоді зрозуміли, що це Вескияров. Мене не було, і нікого іншого, і він пішов. І більше до Луцька не приїздив. А за кілька місяців прийшла звістка, що Петра Юхимовича не стало».

Помер **Дід Панас** напередодні Різдва 5 січня 1994 року у неповні 83.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- До «Вечірньої казки» Петро Вескияров знімався на Київській кіностудії ім. Довженка. Однак згодом режисери перестали його запрошувати, бо глядачі під час перегляду фільму раптом починали гукати «О, Дід Панас!»
- Петро Вескияров вів передачу для дітей аж 24 роки (1964–1988)! Сам формував сценарій, діалоги і зінав усі напам'ять.
- «Вечірня казка» була унікальною, бо транслювалася у прямому ефірі. Нікому не спадало на думку її записувати на плівку. Отож, є тільки кілька останніх записів.
- На деякий час її забирали з ефіру, але мусили відновити після того, як батьки завалили «Хрещатик, 26» листами з вимогою «повернути дідуся, бо дитина не може заснути».
- 1973-го Вескиярову присвоїли звання заслуженого артиста УРСР. На той час у його фільмографії було понад 20 кінострічок, серед яких «Вій», «Лісова пісня».

фото alekdot.kozaku.in.ua

А таким сьогодні зображену легендарного Діда...

МІСЯЧНИК
Передплатний індекс 60779 **5 грн**

ТАК НІХОДИТЬ НІХОДАВ
«Освідчуличись, мій Микола кров'ю написав: «Люблю», я теж проокопала палець і вивела: «Вірю»

ТИЖНЕВИК
Передплатний індекс 60307 **11,50 грн**

volyn.com.ua

facebook.com/volyn.com.ua

youtube.com/c/ГазетаВолиньЦікава

Шікава
ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ

Народила 69 дітей!

Перша з канадських жінок у космос полетіла... етничка українка

Читанка для всіх

Найзнаменитіший лікар країни Евген КОМАРОВСЬКИЙ: «КОЛІ Я ПОМЕРІ ПАДАВ...»

Завтра зустрінемо разом!

● ЛІКАРІ-ПОДВИЖНИКИ

Перехитрив смерть, яка приходить на світанку

87-річний професор Анатолій Зільбер (**на фото**), до речі, уродженець Запоріжжя, який живе і працює в Карелії, у 1950-ті одним із перших в СРСР створив відділення інтенсивної терапії, став засновником медицини критичних станів. І з того часу лікар завжди починає свій робочий день до 4-ї ранку, бо саме о цій порі найчастіше помирають важкохворі пацієнти

Оксана КРАВЧЕНКО

У МЕДІНСТИТУТ ПРИВЕЛО ЄВРЕЙСЬКЕ ПРІЗВИЩЕ

Анатолію було 10, коли їхню сім'ю війна змусила переїхати із Запоріжжя до Ташкента. Там він із золотою медаллю закінчив школу, і у 1948 році зібрався вступати до Ленінградського політеху, щоб стати фізиком-ядерником. Однак у сталінські часи абітурієнту із прізвищем Зільбер туди було нічого й потикатися. Пішов, на радість батькам, які не мали навіть середньої освіти, у медінститут.

Тепер професор, усміхаючись, згадує, що з молодих літ зрозумів правдивість приказки «хто рано встає, тому Бог дас». Студентом встигав займатися науковою роботою і підробляти. Шоферував, працював на будівництві, сколотивши бригаду, яку назвали «Хохма» (з івриту перекладається — «мудрість»), грав у ресторані у джаз-бенді. І вже тоді почав збирати матеріали про лікарів, які прославилися в інших сферах діяльності. Тепер їх називають модним словом «труенти». На сьогодні Анатолій Зільбер має грунтовні досьє на понад 3500 медиків, які були главами держав, відомими діячами, винахідниками, досягли великих успіхів у мистецтві, економіці... Про найяскравіших особистостей — лікарів-труентів — він видав книгу.

Після закінчення навчання молодого спеціаліста скерували в Карелію. У Петрозаводській республіканській лікарні Анатолій Зільбер розпочав трудову біографію хірургом. Захоплювався Пироговим, за його прикладом постійно прагнув удосконалювати свій професійний рівень. Вечори проводив у бібліотеці, діставав з-за кордону спеціальну медичну літературу. Так і зацікавився анестезіологією та створив у Петрозаводську першу в СРСР службу інтенсивної терапії.

В УСЬОМУ ВИННІ НАШІ БІОРИТИ

Молодого лікаря дуже часто викликали вночі до важких пацієнтів. Зільбер проаналізував

Фото YouTube.com.

дані з різних медичних закладів і побачив, що в усіх лікарнях пік смертності припадає приблизно на 4-ту годину ранку. Щоб змінити ситуацію, у своєму відділенні він організував роботу так, аби у цей

мені дісталися добре гено», — пояснює лікар. Зіграло роль і те, що Анатолій Зільбер здавна зацікавився теорією хронобіології, наукою про біоритми, про вплив геомагнітної ситуації на організм. «Спостерігаючи за хворими, я зрозумів, що через зміни геомагнітної обстановки в певний час доби (приблизно о 4-й ночі) у всіх людей відзначається нестабільність життєвих функцій (збої дихання, серцевіття і т. д.). Здорові цього не помічають, а люди, які перебувають у критичному стані, йдуть із життя. Щоб не допустити цього, ми стали проводити таким пацієнтам профілактичну терапію о 3.00–3.30. Трохи змінивші графік чергувань лікарів і медсестер, змогли знизити смертність в кілька разів», — розповідав професор.

Як відомо, торік троє американських учених отримали Нобелівську премію за дослідження механізму роботи внутрішнього «годинника» в живих організмах. Проте нові відкриття в галузі хронобіології у практичній медицині застосовують рідко. Очевидно, охочих наслідувати приклад невисипущого професора Зільбера є небагато.

Через зміни геомагнітної обстановки в певний час доби (приблизно о 4-й ночі) у всіх людей відзначається нестабільність життєвих функцій (збої дихання, серцевіття і т. д.).

період медики могли приділити хворим максимальну увагу. І сам узяв за правило щодня починати робочий день задовго до світанку. Тепер у 87-річного професора Анатолія Зільбера часто беруть інтерв'ю, цікавляться, як вдалося йому з таким незвичним графіком роботи зберегти до поважного віку працездатність. «Мабуть,

● БЕРЕЖНОГО БОГ БЕРЕЖЕ

Фото google.com.ua.

Від грипу найбільше потерпимуть літні люди

За прогнозами епідеміологів, цього сезону в Україні можлива найвища за останній час кількість хворих на цю недугу. Превалюватиме вірус «А-Сінгапур»— H3N2, який циркулював у країнах Північної Америки і спричинив там багато смертей, здебільшого серед старшого покоління

Як повідомила завідувачка відділу респіраторних та інших вірусних інфекцій Інституту епідеміології та інфекційних хвороб імені Громашевського Національної академії медичних наук України Алла Мироненко, минулорічний сезон

ні, відповідає середньому показнику для осінньої пори. Однак із похолоданням ситуація зміниться, тому медики радять до початку епідемії подбати про свою безпеку, захистити від підступних вірусів вразливі категорії населення. Найефективнішим

Вірус «Сінгапур» особливо загрожує ускладненнями (найчастіше — пневмоніями) тим, кому понад 65 і хто має хронічні недуги.

мав низький рівень захворюваності, порівняно небагато тяжких випадків і смертей від грипу. Цього року нам уже так не пощастило. Віруси H3N2 найбільш небезпечні для людей поважного віку, хоча, згідно зі статистикою, частіше хворіють діти. Причина полягає в тому, що бабусі й дідусі рідше звертаються за допомогою, вдаються до самолікування. Вірус «Сінгапур» особливо загрожує ускладненнями (найчастіше — пневмоніями) тим, кому понад 65 і хто має хронічні недуги.

Алла Мироненко наголосила, що віруси «Мічиган» і «Колорадо», які прогнозувало МОЗ, теж можуть траплятися в Україні цього сезону, однак радше як поодинокі випадки.

За оперативними даними лікувально-профілактичних закладів, зараз на Волині захворюваність на грип та ГРВІ утримується на рівні сезон-

засобом профілактики грипу є щеплення.

Вакцини від грипу — Ваксигрип (Франція) та Джісі флю (Корея) — повинні надійти в аптеки до кінця місяця. У МОЗ підрахували, що збиток для кожного хворого на ГРВІ і грип становить від 420 до 2800 гривень залежно від тяжкості захворювання, для держави — 4200–7800 гривень, а вартість вакцини становить всього кілька сотень гривень. За словами Алли Мироненко, для нашої кліматичної зони жовтень і листопад — це саме ті місяці, коли треба зробити щеплення.

«Оскільки ми очікуємо стрімке зростання захворюваності із середини грудня, це такий прогноз, то до цього часу встигне сформуватися імунітет», — зазначила вона. Дорослим для вироблення специфічного захисту достатньо 10–14 днів, дітям треба трохи більше часу.

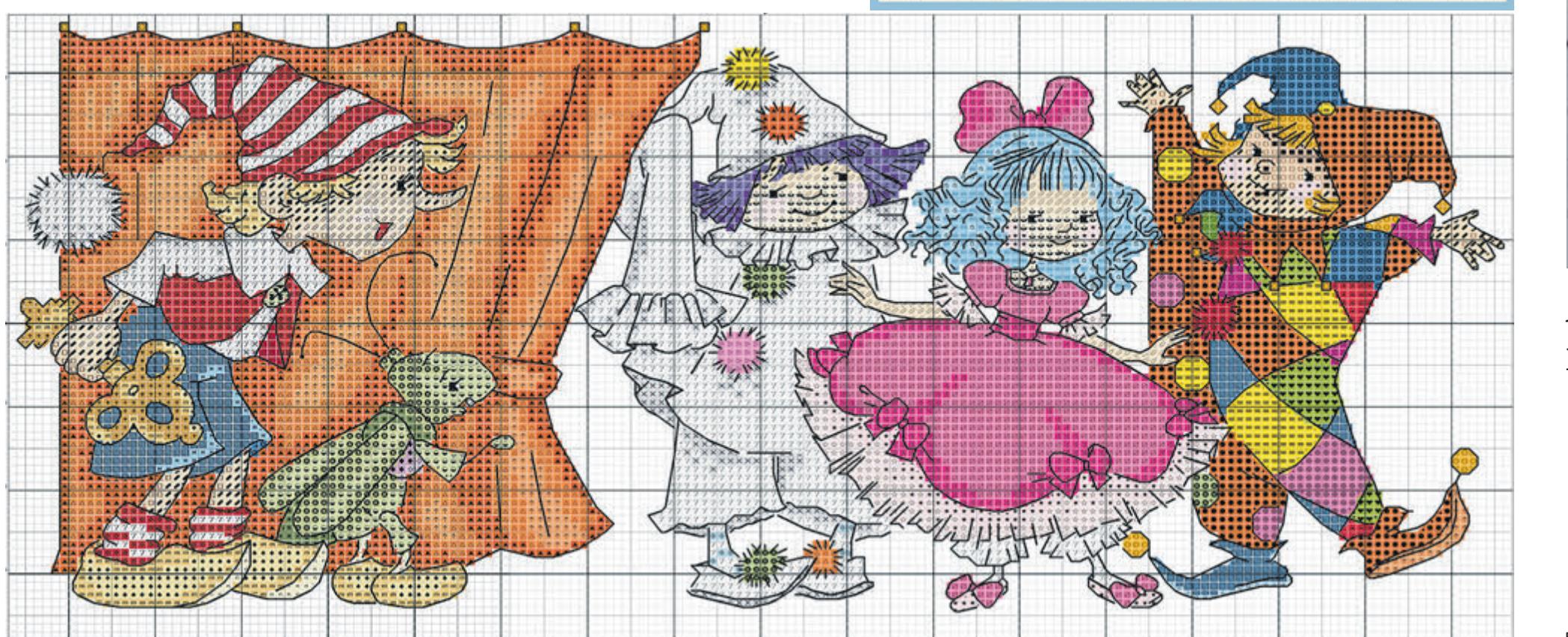

Велика сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

Запросімо казку в гості

Напередодні шкільних канікул пропонуємо вишивку для дітей. Когось ця дружна компанія надихне перечитати улюблена книжку, когось спонукає відвідати театр, а хтось ретельно рахуватиме хрестики, щоб створити чудову картинку чи диванну подушечку з веселими казковими героями

● ХТО Б ПОДУМАВ!

Незвичне застосування ополіскувача для рота

Він з'явився на нашему споживчому ринку відносно недавно. Тому мало хто знає, що цей засіб можна використовувати не тільки за прямим призначенням, а й у багатьох випадках.

ЛІКУВАННЯ ЛУПИ

Після миття волосся шкіру голови потрібо сполоснути розчином, приготованим із води і ополіскувача, взятих у рівних частинах. Лупи стане менше, а сальність волосся після кількох процедур значно зменшиться.

БОРТЬБА З ГРИБКОМ НІГТІВ

Змішайте оцет і ополіскувач у пропорції 1:1. У приготованому розчині змочіть ватку і покладіть її на ніготь на 3—4 хвилини. Процедуру потрібо повторювати щодня протягом кількох тижнів.

ЗАМІНА ДЕЗОДОРАНТУ

Цей засіб ефективно бореться з мікробами і очищає шкіру, запобігаючи неприємним запахам. Змочіть ватний диск у розчині та пропрітіть пахви. Але не використовуйте його, якщо шкіра ушкоджена.

ОБРОБКА РАН І ПІРСИНГУ

Щоб не занести інфекції, ранки від пірсингу потрібно обов'язково обробляти антисептиком. А якщо його вдома нема, скористайтесь ополіскувачем. Також ним можна знезаражувати рані, адже він містить спирт.

УСУНЕННЯ ЗАПАХІВ РИБИ І ЧАСНИКУ

Ополіскувачем з ароматом ментолу потрібно просто потерти руки — і неприємного запаху від цих продуктів наче й не було.

ДЕЗІФЕКЦІЯ ЗУБНОЇ ЩІТКИ

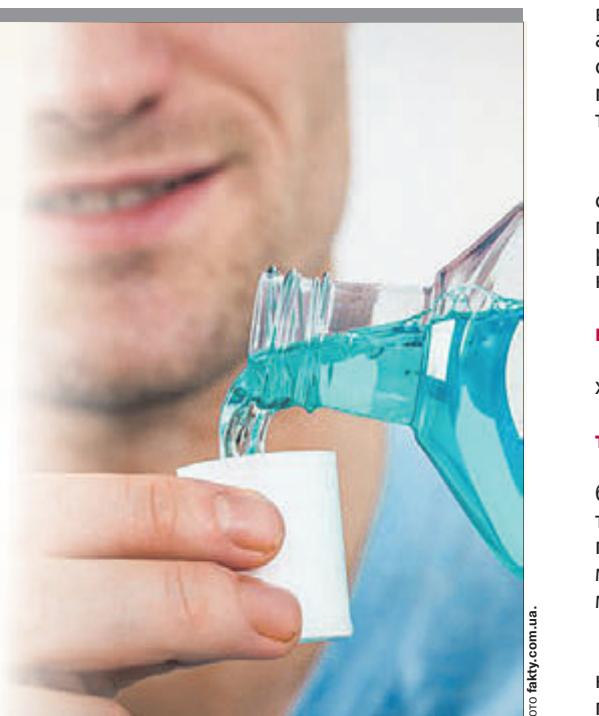
Вона — ідеальне місце для розмноження бактерій. А щоб цього не допускати, залишайте її на ніч у розчині.

ЯК ПОЗБУТИСЯ СВЕРБЕЖУ ВІД УКУСУ КОМАХ

Аби зняти його, потрібно протерти уражену ділянку шкіри ватою, змоченою в ополіскувачі або зробити компрес на кілька хвилин.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕРМІНУ ЖИТТЯ РОСЛИН

Живі квіти у вазі довше радуватимуть око, якщо у ємності із водою добавити дві столові ложки ополіскувача. Таким способом можна обробляти кімнатні рослини, щоб уберегти їх від гриба і цвілі. Для цього треба змішати три частини води і одну ополіскувача, перелити розчин у пульверизатор і обприскати рослини.

«Найбільша ненависть виникає до тих, хто зумів доторкнутися до серця, а потім плюнув у душу». Еріх Марія РЕМАРК, німецький письменник.

● САМА СОБІ ПСИХОЛОГ

Як зробити кар'єру і конкурувати з чоловіками

Запорука успіху — наполеглива праця, навчання, підвищення кваліфікації і т. д. Напевне, ці поради чув кожен. Спеціалісти міжнародного кадрового портalu HeadHunter Україна зібрали десять нетривіальних порад, як зробити кар'єру. Можливо, деякі підійдуть і вам

1. Нахабство — друге щастя.

Експерти радять сформувати адекватну самооцінку і забути про скромність. Уміння подати себе — важливе для тих, хто хоче підніматися службовими щаблями. Запитуйте, проявляйте активну позицію, демонструйте цілеві спрямованості, розповідайте про свій потенціал. Словом, рекламиуйте себе — так відівідите поміття.

2. Робіть те, що подобається.

Намагайтесь бути кращими у своїй справі. Не шукайте високооплачуваних професій — у кожній сфері є свої лідери, яким вдалося побудувати успішну кар'єру.

3. Вибираєте керівника, а не компанію.

Один зі шляхів до успіху — наявність хорошого наставника.

4. Використовуйте тактику гамбіту.

Поступайтеся малим, щоб отримати більше. Можливо, якщо зараз відмовитеся від хорошої зарплати на користь перспективної посади, то в майбутньому це принесе кращі бонуси. Учіться мислити стратегічно.

5. Завойовуйте авторитет.

Сточі на початку кар'єрної драбини, дивіться вперед. Запитуйте порад, приглядайтеся, як працює ваш керівник.

Foto promodu.com.

● БУДЬ СТИЛЬНО!

Нема що вдягнути? Позичте у коханого!

Якщо ви вже втомулися від одноманітного вбрання і бажаєте чогось новенького та модного, то саме час запозичити речі у свого хлопця. Ну як носити такий одяг панянкам, ми вам підкажемо

Джинси-бойфренди. Додайте у свій гардероб штани чоловічого крою — такий фасон вільніший, а посадка значно вища, ніж у жіночих моделей. Вони приховують недоліки фігури, роблять образ цікавішим. Носіть такі джинси як зі зручним повсякденним вбранням, так і з більш вишуканим, наприклад із шовковою блузкою.

Об'ємна толстовка. Комфортне, універсальне і практичне худі — ідеальний варіант, коли не знаєш що одягнути. Толстовка з капюшоном належить до категорії «унісекс», адже підходить як хлопцям, так і дівчатаам. Навіть голівудські зірки часто носять таке вбрання.

Оксфорди. Це жіноче осінньо-весняне взуття, нахабно запозичене і трансформоване з чоловічого гардеробу, зараз на піку популярності. Такий варіант доречний усім, починаючи з офісу і закінчуючи гучною вечіркою або гостинною у батьків.

Біла сорочка. Класична, з гудзиками — базовий предмет гардеробу, який надає гарного вигляду як чоловікам, так і дівчині. Стилісти рекомендують носити сорочку поверх футболок, поєднувати з комбінезонами і сукнями — вибірай свій варіант для модного образу.

Брючний костюм. Це запозичене у чоловіків вбрання робить жінку сексуальною та вищуканою. Такий комплект досягає цікавий і комфортний, підійде для офісу, ділової зустрічі, а також може стати відмінною заміною вечірньої сукні.

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Купили новий вінік? Засоліть його!

Так ви зможете продовжити термін його використання

Для цього налийте піввідра води, всипте 1 склянку солі. Опустіть у розчин вінік на 2 години, після чого промийте у чистій воді і дайте обсохнути.

Також цей спосіб можна застосовувати для щіток із натуральної щетини.

Засушені рослини, які є основою вініка, з часом починають ламатися. Але при правильному догляді цей інвентар може служити протягом 10-12 місяців. Не рекомендується зберігати його у вертикальному положенні. І класти вінік на землю також не бажано. Найкраще ставити безпосередньо на підлогу, але ручкою донизу. Так прутки не будуть вигинатися, ламатися. А для тих, хто вірить у прикмети й забобони, це що й символізує приманювання грошей і благополуччя.

Foto journalbd.com.

● ВАРТО ЗНАТИ

Вибираємо подовжувач

Сучасна жінка не уявляє свого життя без різноманітних електроприладів, а для їх використання нам необхідні розетки, які не завжди розміщені там, де потрібно. Встановити нову не так просто, тож виличить подовжувач

На перший погляд, придбати його зовсім не складно. Але якщо не взяти до уваги деяких нюансів, наслідки можуть бути плачевними. Отож аналізуємо.

По-перше, врахуйте, що саме ви підключатимете. Якщо це доволі потужна техніка, то й подовжувач має бути відповідним. Інакше його провід і розетки перегріються, що може спричинити коротке замикання.

По-друге, необхідно правильно вибирати довжину шнура. Провід не повинен висіти в повітрі чи плутатися під ногами. Купуйте такий подовжувач, щоб можна було прокласти його від стаціонарної розетки до місця підключення електроприладів так, щоб він не заважав пересуватися.

По-третє, визначтеся, скільки приладів вимкните в розетки подовжувача — на стільки гнізд його й обираєте.

Бажано також, щоб він мав загальний вимикач, який можна буде притиснути відмінно стимулікти все.

Якщо збираєтесь підключати прості електроприлади (чайник, праску), то можна обйтися дешевим подовжувачем. Для комп'ютера чи ходильника краще обрати з обмежувачем напруги і фільтрацією перешкод.

● СІМ «Я»

Чому такий безцінний «дитячий час»?

«У них дуже важливі спільні сімейні вечори! Вони можуть годину сидіти за тарілкою супу, вмокати туди скоринку хліба і спілкуватися. Якось я зварила літр супчику дитині, яку доглядала, а її мама ввечері його розвела й частувала чоловіка та двох дорослих синів. Бо головне у них – спілкування», – розповідала знайома, яка працює доглядальницею в Чехії. І це правда, що сімейні вечори з огляду на зайнятість батьків тепер набули статусу священного ритуалу: мовляв, у нас це є – значить, у нашій сім'ї все гаразд

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Яж згадувала у цей момент, як печалилася, коли ходила на роботу, що не встигаю наобійтися зі своєю донею та поговорити з хлопцями не тільки про «зробив уроки і поїв». Зараз декретна відпустка з найменшим дає цей благодатний час, хоча вдома завше знайдеться безмір роботи, тому «дитячий час» треба у себе все одно «вигризати»... Мами усього світу давно переймаються цією проблемою: комусь пече час на домашню роботу, а комусь – надмірна зайнятість і втома у вечірні години. І хотів би зазирнути в очі тій дитині, відчути, чим вона зараз живе, але ж біжиш готовати вечерю, роздаєш вказівки-поради про навчання і відчуваєш, як ще один день вислизає геть. Час. Час. То що робити, щоби насправді бути з дітьми, а не коло них?

Однозначно: щось варто придумати з хатньою роботою. Знайома, приміром, розповіла, що «завела» посудомийну машину, мультиварку та купує продукти через інтернет із доставкою додому. Підходить мені це чи ні? В кожному разі нагадую собі, що мушумати це дуже цінне і для себе, і для дітей, поки вони ще не дорослі. Можливо, у скарбничці ваших спогадів теж є історії про риболовлю з татом, поїдання пирогів з мамою біля річки і ще щось таке. Ось таке мусить бути!

Щоб ви не сумнівалися, знайшлися люди, які вже виокремили 10 секретів щасливого батьківства. «Є одна річ, на яку дорослі справді впливають: те, що діти запам'ятують своє дитинство як щасливе». Це слова американки Лори Вандеркам, мами чотирьох дітей, журналістки і блогерки. Вона вивчила особливості життя успішних жінок: попросила у тих, хто заробляє понад 100 тисяч доларів на рік, описати свій тиждень. Детально занотувати, що кожна з них робила щопівгодини

упродовж семи днів. Вандеркам проаналізувала тайм-менеджмент (уміння ефективно розподіляти час) тих із них, хто ще й був щасливий у шлюбі. У своїй книзі «Я знаю, як їй усе вдається» Вандеркам розповіла, як ті жінки знаходить час на дітей. Підкresлю, час, коли мама вдома займається домашніми справами, а поруч товчиться діти, не береться до уваги.

А тепер секрети, які виявила допитлива мама-журналістка! Плануйте вечори буднів і плануйте ранки з дітьми до

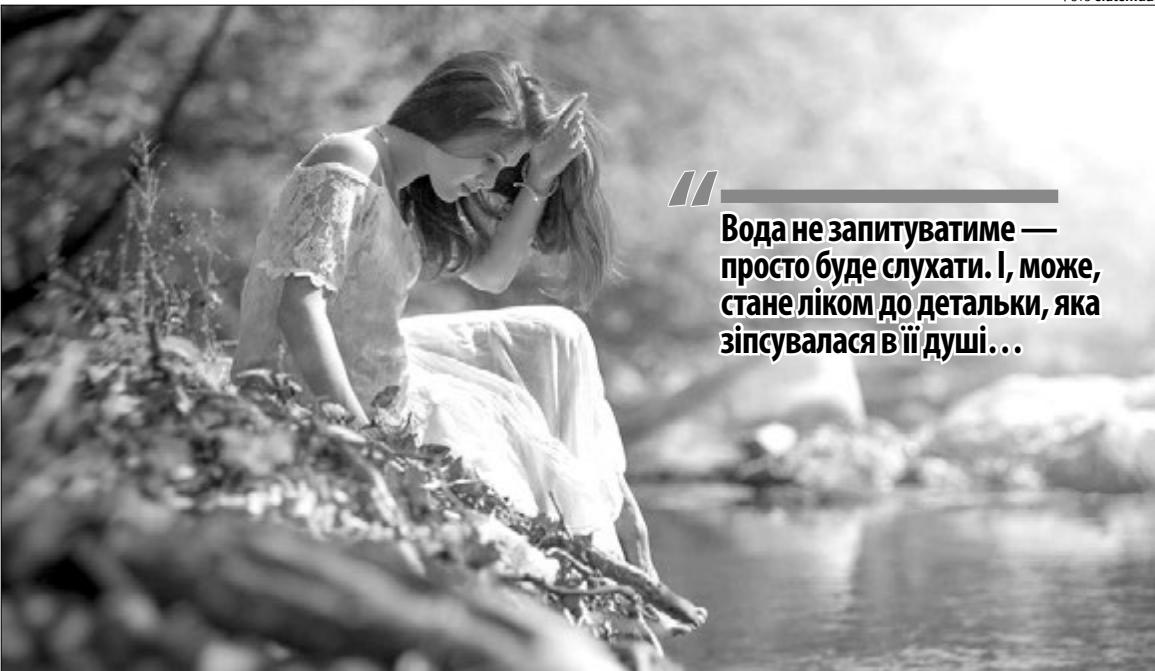
І хотів би зазирнути в очі тій дитині, відчути, чим вона зараз живе, але ж біжиш готовати вечерю, роздаєш вказівки-поради про навчання і відчуваєш, як ще один день вислизає геть. Час. Час. Час.

роботи, грайтесь з ними, їжте разом (не обов'язково вечерю), нехай діти знають, чим ви займаєтесь упродовж дня (говоріть про свою роботу, візьміть їх якось із собою), супроводжуйте шкільний клас на екскурсію, використовуйте всі можливості, щоб наодинці поспілкуватися з донькою чи сином (персональна увага дуже підвищує шанси на хорошу поведінку), займайтесь спортом та активними іграми разом (спільне відчуття радості), вигадуйте пригоди (сформуйте список бажань сім'ї і виконуйте його потрошку), заохочуйте себе жити з дітьми активно.

Упевнена, що багато з цих секретів ви використовуєте, а ще маєте свою десятку, а то й двадцятку. Не ховайте їх сuto у своєму просторі – нехай служать іншим батькам! Отже, пишіть на okovalenko74@gmail.com чи на електронку газети tsikava.gazeta@gmail.com.

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Фото clutch.ua.

Вода не запитуватиме — просто буде слухати. І, може, стане ліком до детальки, яка зіпсувалася в її душі...

Магія безіменної річки

Закінчення. Початок на с. 16

Ольга ЧОРНА

Настя не знаходила собі місця. Згадала слова бабусі Палажки:

— Якщо світ клином зійдеться, повернися, дитино, де тобі було добре. Може, розрада знайдеш.

А ще бабуся казала: найдасливіші місця на землі знають лише діти.

Куди ж податися, аби той клин вибити? Жаль, нема бабусі. І її старенької осели із земляною долівкою, вимашеною глиною. У тій хатині Настя почувалася, наче в казці, після галасливого міста і квартири в багатоповерхівці. Бабусина комора пахла яблуками і збіжжям. А бабуся видавалася доброю феєю, яка приносila звідти гостинці.

А ще Настя любила річечку, що текла за селом. І бабуся її любила. Бо там колись зустрілася з дідусем. Закохалися, побралися. Бабуся довго була вдовою. Доки могла, ходила до річки. Мов на побачення зі своїм Васильком.

Той потічок просто звали річкою. Вона витікала з невеличкого джерела, бігла між полями і впадала у став. Може, тому, що річка була надто маленькою, їй не дали імені.

...Сонячні промені освятили погожий осінній день. Застрибули до кімнати. У Насті вихідний. До чого ж узятися? А може... Через село, де жила бабуся, ходить багато автобусів. Настя попросить водія, аби зупинився на початку села. Звідти — пряма дорога

до річки. Не хоче нікому пояснювати, чому приїхала. А вода не запитуватиме — просто буде слухати. І, може, стане ліком до детальки, яка зіпсувалася в її душі...

Річка немов стала ще меншою. Срібляста цівка серед поля. Чи то джерело замулилося, чи тому, що дощів було мало. Тут досі лежить камінь, на якому полюбляють сидіти люди. Де він такий великий узяўся? Присіла. По обличчі текли сльози. Річка тихесенько щось жебоніла. Мов упізнала свою гостю і втішала її.

Настя помітила вершника на дорозі. Думала: може, оміне. А він їхав у напрямку річки. З цікавості, певно.

— Настя?! Ти що тут робиш?

— Марко... А ти?..

— Я ж фермер. Землю тут маю. Небагато, але вистачає. А ти з якого дива тут опинилася?

...Марко, місцевий хлопець, колись проводив Настю з танців. А їй подобався Йосип із паралельної вулиці. Марко одружився з дівчиною із сусіднього села. А Настя вийшла заміж за Йосипа.

Настя розповіла Маркові про своє життя, а він її про своє. Давно розлучився з Лідою. Не хотіла в селі жити. Наполягала спрощати все й перебратися до міста. А він землю любить. Коней. Має садок розкішний. Пасіку. Міське життя не для нього. Що там буде робити?

Ліда судилася з чоловіком. Відсудила ремантент, частину грошей.

— І все те залізяччя іржавіло. Не потрібне її було. З принципу так вчинила,

розвідав Марко. — Зараз Ліда працює в Польщі. Кажуть, когось там знайшла собі. Я їй ні в чому не відмовляв. Якби в нас були діти, може, й Ліда була б іншою. А так... Батьків поховав. Якби не поле... Лише взимку короткі дні видаються довгими.

— Джерело, здається, замулилося, — змінила тему розмови Настя.

— Що? А, джерело. Треба почистити. Настю, ти голодна? Ходімо до мене, медом пригожу.

— Ні-ні, дякую. Не хочу, аби мене хто бачив. Тобі також цього не треба. Пліткувати почнуть. І мені вже пора.

— Я боюся засухи, сльоти у жнива, а не пліток. Та й моя хата край села, якщо ти хвилюєшся про своє реноме, — пожартував. — Коня напою, і під демо.

Гнідий глянув на Настю карими очима і фіркнув.

— Бачиш, навіть кінь сміється з твоєї упертості.

Після обіду Марко завіз Настю додому. А через кілька днів, надвечір подзвонив у двері її квартири.

— Я тут в області... у справах був. Подумав, привезу тобі яблук, горіхів, меду. Ось, візьми гостинці.

— Гостинці... Так казала моя бабуся. Дякую. Не треба було. Яблука маю. В лікарні пригостили.

— Мало не забув. Я джерело почистив. Річка веселішою стала. Знаєш, вона має магію.

— Певно так, Марку.

Марко дивився на Настю таким поглядом, як тоді, коли проводив із клубу. І збирався сказати їй щось дуже важливе...

● НЕЙМОВІРНО!

А на вихідних гайну... на Місяць!

Першим туристом, який здійснить обліт навколо супутника Землі, стане 42-річний японський мільярдер Юсаку Маедзава

Інна ПІЛЮК

Ось воно — те, що хіба в найсміливіших мріях уявляли люди ще кілька десятиліть тому. Космічні мандри таки увійшли в наше життя. Компанія американського винахідника Ілона Маска SpaceX BFR, яка є розробником ракет-носіїв і оператором космічних систем, заявила про готовність відправити на Місяць туристів. На початку року вона вже запускала найпотужнішу ракету у світі на Марс. Тільки тоді замість людей на її борту був спортивний автомобіль Ілона Маска.

І першим щасливчиком, який побачить Місяць зблизька, стане підприємець-мільярдер з Японії Юсаку Маедзава. Каже, мріяв про це все життя, тож не пошкодує для справи ні грошей, ні сил. Капітал екстремала сягає 3 мільярдів доларів, він один із найзаможніших громадян цієї країни. А заробив такі статки на інтернет-продажах, заснувавши компанію Zozotown — найбільшого в Японії продавця одягу. Тож вартість польоту для такого бравого хлопця абсолютно не стала проблемою.

На рadoщах багаті вирішив узяти з собою за компанію ще 6—8 художників. Він сам є великим по- ціновувачем сучасного мистецтва, тому вірить, що ця подія зробить колосальний прорив не тільки в технологіях, а й у творчості: «Я не міг упустити можливість побачити Місяць зближъка. Водночас не хотів отримати такий фантастичний досвід сам, тому вирішив запросити митців. Нехай вони створять щось після повернення на Землю — і ці роботи розбудять мрійника всередині кожного з нас». Для космічних попутників Маедзави подорож буде безкоштовною, всі витрати, сума яких не розголошується, оглатить щедрий японець.

Зрештою, такі пожертви в ім'я мистецтва він робить не вперше. Юсаку входить постійно в рейтинги найвпливовіших персон в арт-світі. Кілька разів він купував за рекордну вартість на відкритих торгах роботи американського художника-нео-експресіоніста Жан-Мішеля Баскії. Останнє його знакове придбання — полотно «Без назви» 1982 року створення, за яке топік він заплатив 110 мільйонів доларів. Вчинок, погодиться, не менш авантюрний, аніж бажання опинитися поруч небесного тіла...

Корабель із незвичними мандрівниками має підлетіти на відстань у 200 км від поверхні Місяця. Політ триватиме близько тижня і потребує неабиякої підготовки від «перевізника» і астро-туристів.

» Гастро-туристів. Ініціатор цієї затії Ілон Маск ви-

Сьогодні мільярдер Маедзава мріє про зоряний політ, а в дитинстві колекціонував жуків-оленів.

Ініціатор цієї затії Ілон Маск визнає, що це небезпечно, але обіцяє максимально передбачити всі ризики, аби уникнути їх у реальності.

знає, що це небезпечно, але обіцяє максимально передбачити всі ризики, аби уникнути їх у реальності: «Це не прогулянка в парку. Щось може піти не так. Нема повної впевненості».

в тому, що все буде за планом. Але зробимо все можливе, щоб звести ризики до мінімуму, бо це перший політ, мова йде про нові технології у глибокому космосі. | потрібна велич

А от Ілон Маск (праворуч) чомусь не поспішає скласти компанію японському багатію у космічних мандрах.

Найдорожча покупка Юсаку не має назви, але має свою ціну — 110 мільйонів доларів.

чезна хоробрість, щоб відважитися на це».

Цікаво, що сам винахідник 47-річний Ілон Маск, поки не виявив бажання взяти участь у подорожі, але обіцяв ще подумати

над цим. Час у нього є, адже орієнтовно її обіцяють здійснити у 2023 році. На стадії виробництва поки і ракета, яка домчить сміливців до Місяця.

ЧЕТВЕР, 25 ЖОВТНЯ

1+1

06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок 3
1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45,
19:30 ТСН: «Телевійна
служба новин»
09:30 «Чотири весілля»
11:00, 12:20 «Друження наосліп»
12:50, 14:15 «Міняю жінку»
15:45 «Сімейні мелодрами»
17:10 Т/с «Величне століття. Нова
володарка»
19:20 «Секретні матеріали»
20:35 «Листопис 2018»
20:45 Т/с «Діві матері»
21:45 «Гроши 2018»
22:45 «Право на владу 2018»

ІНТЕР

06.00 Мультифільм **06.15**, 23.15
«Слідство велі... з Леонідом
Каневським» **07.00**, 08.00, 09.00,
12.00, 17.40 Новини **07.10**, 08.10,
09.20 «Ранок з Інтером» **10.20**, 12.25
Т/с «Абатство Даунтон» (16+) **12.50**,
21.00 Т/с «Я подарую тобі світло»
(12+) **14.00** «Склад злочину» **14.50**,
15.45, 16.45 «Речік» **18.00**, 19.00
Ток-шоу «Стосується кожного» **20.00**,
04.00 «Подробиця» **22.00** Т/с
«Однолюб» **00.00** Х/ф «ГУГА»
02.40 «Орел і Решка. Шопін» **04.45**
«Top Shop»

УКРАЇНА

06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною
07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00,
23:00 Сьогодні
09:30 Зірковий шлях
10:30 Свіжуха або новітка
11:20 Реальна містка
13:20, 15:30 Агенти справедливості
12+
16:00 Історія одного злочину 3 16+
18:00 Т/с «Лікар Ковалецьк 2»
19:50 Ток-шоу «Говорить Україна»
21:00 Т/с «Віддай мою мрію»
23:20 Контролер

СТБ

05:50 Т/с «Коли ми вдома»
06:45, 15:25 Все буде добре!
08:45, 19:00 Т/с «Коли ми вдома. Нова
історія»
09:45 МастерШеф 12+
12:25 Битва екстрасенсів. Апокаліпсис
16+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Один за всіх 16+
20:00, 23:00 Зважені та щасливі 12+
22:45 Invictus. Ігри нескорених 2018
12+

ІСТВ

05:35, 20:15 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:00 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:10 Секретний фронт
11:10 Я знаю!
12:10, 13:20 X/ф «ФУНК ПЛОТІ»
15:00, 16:20 Т/с «Лес»
17:45 Т/с «Марк+Наталя»
21:20 Т/с «Пес-4»
22:00 Нові лідери

НОВИЙ КАНАЛ

06:19, 07:44 Kids Time
06:20 М/с «Том і Джеррі шоу»
07:45 Ківі відень та ночі 16+
08:50 Т/с «Любов напрокат»
10:40 Т/с «Вічній дім»
16:00, 21:00 Будинок на щастя 12+
17:00, 19:00 Хто зверху? 12+
22:00 Х/ф «КІБІКОСЕР: РЕВАНШ»

МЕГА

06.00 Бандитський Київ **07.40**, 13.55
Правда хітта **08.45** Гавмінна
Латинська Америка **09.45**, 17.50 Азія
класик **10.50** Скетпік **11.40** Місяця
сил **12.50**, 19.40 Речовий доказ
14.45, 23.45 Бойові сили **16.00**, 21.45
Річкові монстри **16.50** Скарби зі
сокиць **18.45**, 20.50 Секретні
території **21.45** Полтава **23.00** Стежками війни **23.30**
Історична правда з Вахтангом Кілані
03.00 Гарак **04.00** Художній фільм

01.20 Містична Україна 02.45

Таємниця кримінального світу

K-1

06:30 «TOP SHOP»
07:40 М/с «Мія та я-2»
08:00 М/с «Каспер»
09:00 «Хти show»
11:00, 17:30 Т/с «Дорогий доктор»
12:45, 19:10 Т/с «Доктор Хаус»
14:30 «Орел і Решка. Навколо світу»
15:30, 21:00 «Орел і Решка.
Перезавантаження. Америка»
16:30, 22:00 «Орел і Решка. Морський
сезон»
23:00 «Орел і Решка. Ювілейний
сезон»

2+2

06:00 Мультифільми
08:00, 08:55 Т/с «Пляжний кон-3»
09:35, 18:15 «Спецкор»
10:15, 18:50 «ДжедАй»
10:55, 17:15 «Загублені світи»
12:55 «Облом.ІІ»
15:25 X/ф «ПОГОДНІ ВІЙНИ»
19:25, 20:30 Т/с «Ментівські війни.
Харків»
21:35 Т/с «Кістки»
23:15 Т/с «Касл-3»

ZIK

07.00 Перші про головне. Ранок.
Дайджест **07.15** Дитяча програма
«Ідемо разом» **08.00**, 09.00, 11.00
Перші про головне. Ранок. Новини
08.15, 19.10 Д/ф «Дзеркало історії»
09.25 Добрий ZIK **09.55**, 11.15, 13.15,
16.10, 17.15, 18.10 Перші про головне.
Коментарі **12.05** Хард-ток-шоу
«DROZDOV» **13.00**, 15.00 Перші про
головне. День. Новини **15.20**, 19.15 VOX
POPULI **16.00** Перші про головне. День.
Дайджест **17.00**, 19.00 Перші про
головне. Вечір. Новини **18.00** Перші про
головне. Вечір. Дайджест **20.00** Доказ
21.00 Перші про головне. Підсумки
21.35 Прямий текстом з Остапом
Дроздовим **23.00** Стежками війни **23.30**
Історична правда з Вахтангом Кілані
03.00 Гарак **04.00** Художній фільм

НОВИЙ КАНАЛ

06:19, 07:44 Kids Time
06:20 М/с «Том і Джеррі шоу»
07:45 Ківі відень та ночі 16+
08:50 Т/с «Любов напрокат»
10:40 Т/с «Вічній дім»
16:00, 21:00 Будинок на щастя 12+
17:00, 19:00 Хто зверху? 12+
22:00 Х/ф «КІБІКОСЕР: РЕВАНШ»

СТБ

06:10 X/ф «МАМА МИМОВОЛІ»

П'ЯТНИЦЯ, 26 ЖОВТНЯ

1+1

06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок 3
1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30
ТСН: «Телевійна
служба новин»
09:30 «Чотири весілля»
11:00, 12:20 «Друження наосліп»
12:50, 14:15 «Міняю жінку»
15:45 «Сімейні мелодрами»
17:10 Т/с «Величне століття. Нова
володарка»
19:20 «Секретні матеріали»
20:35 «Листопис 2018»
20:45 Т/с «Діві матері»
21:45 «Гроши 2018»
22:45 «Право на владу 2018»

K-1

06:30 «TOP SHOP»
07:40 М/с «Каспер»
08:30, 17:30 Т/с «Пригоди
Геркулеса»

10:10

19:10 Т/с «Мисливці за
репліквіями»

12:00

«Хти show»

13:10

М/ф «Країна фей Барбі: чари
веселки»

14:35

21:00 «Орел і Решка.
Навколо світу»

22:00

«Орел і Решка. Рай та пекло»

2+2

06:00 Мультифільми

08:00, 08:55 Т/с «Пляжний кон-3»

09:35, 18:15 «Спецкор»

10:15, 18:50 «ДжедАй»

10:55, 17:15 «Загублені світи»

12:55 «Облом.ІІ»

15:25 X/ф «ПОГОДНІ ВІЙНИ»

19:25, 20:30 Т/с «Мія та я-2»

21:00 «Хти show»

23:00 «Ліга сміху 2018»

06:10 X/ф «МАМА МИМОВОЛІ»

ІСТВ

06:10 X/ф «МАМА МИМОВОЛІ»

ІНТЕР

06:00 Мультифільм **06.25** «Великий
бокс. Сергій Дерев'янченко - Даніель
Джейкобс» **08.00** «Удачний проект»

09.00 «Готуємо разом» **10.00** «Орел і
Решка. Морський сезон 2» **11.00**

«Орел і Решка. Переозавантаження. 3
сезон» **12.10** X/ф «УПЛІКАН»

13:55

«Абатство Даунтон» (16+) **18.00**

«Крупше всіх. Новий сезон» **20.00**

«Підсобіці» **20.30** X/ф «Я, ТОНА»

21.00 X/ф «БУБЛІТИ ГІНЦІЯ»

21:00 X/ф «ХІТМЕН: АГЕНТ 47»

22:30 X/ф «ХІТМЕН»

ІНТЕР

06.00 Мультифільм **06.25** «Великий
бокс. Сергій Дерев'янченко - Даніель
Джейкобс» **08.00** «Удачний проект»

09.00 «Готуємо разом» **10.00** «Орел і
Решка. Морський сезон 2» **11.00**

«Орел і Решка. Переозавантаження. 3
сезон» **12.10** X/ф «УПЛІКАН»

13:55

«Абатство Даунтон» (16+) **18.00**

«Крупше всіх. Новий сезон» **20.00**

«Підсобіці» **20.30** X/ф «Я, ТОНА»

21.00 X/ф «БУБЛІТИ ГІНЦІЯ»

21:00 X/ф «ХІТМЕН: АГЕНТ 47»

22:30 X/ф «ХІТМЕН»

ІНТЕР

06.00 Мультифільм **06.25** «Великий
бокс. Сергій Дерев'янченко - Даніель
Джейкобс» **08.00** «Удачний проект»

09.00 «Готуємо разом» **10.00** «Орел і
Решка. Морський сезон 2» **11.00**

«Орел і Решка. Переозавантаження. 3
сезон» **12.10** X/ф «УПЛІКАН»

13:55

«Абатство Даунтон» (16+) **18.00**

«Крупше всіх. Новий сезон» **20.00**

«Підсобіці» **20.30** X/ф «Я, ТОНА»

21:00 X/ф «БУБЛІТИ ГІНЦІЯ»

21:00 X/ф «ХІТМЕН: АГЕНТ 47»

22:30 X/ф «ХІТМЕН»

ІНТЕР

06.00 Мультифільм **06.25** «Великий
бокс. Сергій Дерев'янченко - Даніель
Джейкобс» **08.00** «Удачний проект»

09.00 «Готуємо разом» **10.00** «Орел і
Решка. Морський сезон 2» **11.00**

«Орел і Решка. Переозавантаження. 3
сезон» **12.10** X/ф «УПЛІКАН»

13:55

«Абатство Даунтон» (16+) **18.00**

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Ростуть у лісі, але й у місті їх знають

Осінь ще балує нас теплом, тож триває грибний сезон, а отже, час не тільки ласувати цими дарами природи зараз, а й робити запаси. Адже з них і смачний суп можна зварити, і рагу приготувати – страв із грибами є чимало на будь-які смаки. А ще ж сушені, заморожені, консервовані будуть джерелом вітамінів і мікроелементів у зимовий період

Фото meteoprog.ua.

КРЕМ-СУП

Інгредієнти: 0,5 кг печериць, 600 мл бульйону курячого, 2 цибулини, 1 скл. вершків, 2 ст. л. масла вершкового, 2 ст. л. борошна, 2 ст. л. олії, сіль та перець чорний мелений – за смаком.

Приготування. Печериці і цибулю нарізаємо середніми шматочками, обсмажуємо на маленькому вогні протягом 15–20 хвилин, періодично помішуючи лопаткою, трохи охолоджуємо і подрібнюємо у блендері з третиною бульйону до стану пюре. У каструлі на маленькому вогні розтоплюємо вершкове масло, додаємо борошно і смажимо 2 хвилини. Додаємо підготовлені шампіньони з цибулею, курячий бульйон, що залишився, і насильному вогні доводимо до кипіння. Потім на середньому варимо суп 5–7 хвилин. Вливаємо вершки, солимо, перчимо за смаком, доводимо до кипіння і знімаемо з вогню. Готовий крем-суп наливаємо у порційні тарілки і гарячим подаємо з гринками. Можна прикрасити свіжою зеленню.

До речі

- Щоб приготувати гринки, батон наріжте на скибочки або кубики і підрум'яньте в розігрітій сковороді з олією або на бляшці в духовці.

- Щоб суп не був занадто темним, не пересмажте гриби з цибулею, уважно стежте за їх готовністю.

- Такий крем-суп можна готовувати з будь-яких грибів, зокрема й сушених.

Фото jwoman.in.ua.

СУП ІЗ ГРИБАМИ ТА ГАЛУШКАМИ

Інгредієнти: 200–300 грамів свіжих грибів, 1 літр води, 1 морква середньої величини, 1 корінь петрушки, 1 цибулина, 2 ст. л. масла вершкового, 4 гілочки петрушки, 150 мл молока, 100 г манної крупи, 1 сире яйце, сіль за смаком.

Приготування. Гриби ретельно очистити, обдати окропом, дрібно нарізати і відварити. Отриманий бульйон – основа майбутнього супу. Гриби дістаємо шумівкою і разом із дрібно нарізаними цибулею, морквою та корінням петрушки смажимо на вершковому маслі. А тим часом займемося галушками. З манки, молока, яйця місцімо тісто, скачуємо невеликий джгутик і ріжемо на шматочки. У каструлі з грибним бульйоном додаємо спочатку гриби з овочами. За кілька хвилин до готовності кидаемо галушки і варимо, поки не спливуть.

До речі

- Деякі господині додають у галушки ще й натертій сир. Кажуть, так іще смачніше.

- Якщо замість вершкового масла використати олію, а галушки замісити на воді – вийде чудова пісна страва.

Фото smakotainfo.com.

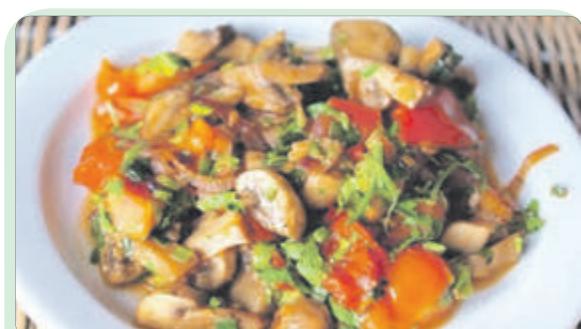

Фото zp.cibo.in.ua.

ОВОЧЕВО-ГРИБНЕ РАГУ

Інгредієнти: (у довільних пропорціях): гриби, капуста броколі, капуста цвітна, перець болгарський, баклажани, цибуля, морква, помідори, селера, квасоля стручкова, томатна паста, імбир, петрушка, кріп, сіль та перець, часник (за бажанням), картопля.

Приготування. У чавунній каструлі на соняшниковій олії обсмажити цибулю (нарізану дрібними кубиками) з морквою (натертою на терці). Додати капусту – цвітну і броколі, а також попередньо замочену квасолю, болгарський перець. На сковорідці обсмажити відварені гриби, вкинути в каструлю й долити окропу. Затім злегка підсмажити нарізані кубиками помідори й баклажани (можна запекти в духовці), додати томатну пасту, часник, імбир (зовсім трошки), кілька хвилин потримати на вогні – і в каструлю, все перемішати, посолити, додати селеру, зелень, перець. Все разом тушкувати на середньому вогні до готовності. При подачі прикрасити цілими обсмаженими грибочками, суцвіттями капусти, зеленню, подавати з вареною картоплею.

ЗАМОРОЖЕНІ БІЛІ ГРИБИ

Приготування. Спочатку їх почистіть, помийте і добре просушіть (це обов'язково, інакше вони злипнуться і втратять аромат). Поріжте на шматочки. Воду доведіть до кипіння, вкиньте в неї боровички і відваріть близько 15 хвилин. Відкиньте на друшляк і почекайте, поки вони повністю охолонуть. Тоді розкладіть порціями у пакетики і покладіть у морозильну камеру. Дуже важливо не зберігати заморожені білі гриби поруч із м'ясом чи рибою, адже вони видають запахи. Розморожувати їх, як і інші продукти, слід поетапно: спочатку з морозилки перевезти в холодильник, а потім постримати при кімнатній температурі – тоді вони не втратять свого аромату і будуть як свіжі.

Фото gk-press.if.ua.

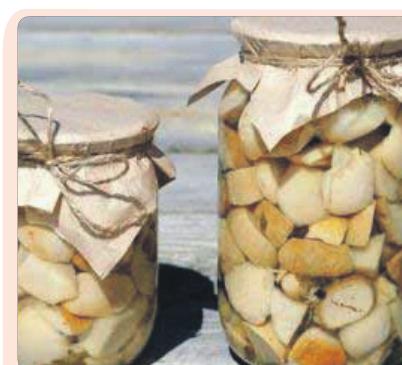

Фото Radka.in.ua.

МАРИНОВАНІ БОРОВИКИ

Інгредієнти: на 1 л маринаду — 1 ст. л. цукру, 1,5 ст. л. солі, 6 горошин запашного перцю, 2 гвоздички, 3 лаврові листки, 70 мл оцту.

Приготування. Гриби почистити, промити, скласти в каструлю, залити водою і проварити 30 хвилин, час від часу помішуючи. Готові ще раз промити і розкласти в слоїки. У каструлі закип'ятити воду і приготувати маринад (на літрову банку треба приблизно 200 г розчину), залити ним гриби. Щоб заготовка зберігалася всю зimu, банки необхідно простерилізувати 30 хвилин, попередньо додавши в кожну по столівій ложці олії та оцту (додатково).

Цікаві факти

► У світі налічується близько 2 мільйонів типів грибів, але класифіковано всього 90 тисяч. В Україні їх росте майже 100 видів, але в їжу вживають лише 10–15.

► Гриби – це рослини чи тварини? Відповіді на це питання не могли знайти дуже довго: не рослини, адже у них відсутній хлорофіл, але й не тварини, бо не мають шлунка. У 1960 році їх виділили в окреме царство грибів. За вмістом білків вони більше дуже до тварин, а за складом вуглеводів і мінералів – до рослин.

► Доведено, що гриби існували 400 мільйонів років тому, тобто задовго до появи динозаврів. Вони, як і папороті, – одні з найдавніших мешканців планети.

► Здатні існувати у найнеймінішіх місцях, приміром, живуть поруч із нами у вигляді дріжджів, закваски для кисломолочних продуктів, цвілі, та й в організмі людини є кілька видів грибів, щоправда, не всі вони безпечні для здоров'я.

► У реакторі Чорнобильської АЕС в 2002 році були виявлені гриби, які чудово росли, більше того – радіація їм була потрібна для того, щоб жити, як рослинам сонце. У їх складі виявили меланін (аналог того, що захищає шкіру від ультрафіолету). Взагалі гриби дуже живучі і місця їх зростання можуть бути вельми екстремальними (космос, сірчана кислота, високий тиск).

► Гриб приблизно на 90% складається з води.

► Найперший у світі антибіотик (пеніцилін) був виділений з грибів.

► 2500 \$ за 1 кг грибів – така ціна найдорожчого сорту – трюфелів.

► Грибниця росте дуже повільно, приблизно 10–12 сантиметрів за рік.

САЛАТ «ОПЕНЬКИ ПІД ШУБОЮ»

Інгредієнти: 0,5 кг свіжих грибів, 2 цибулини, 3–4 картоплини, 4 яйця, 200 г твердого сиру, 3–4 кислі огірки, майонез, сіль за смаком.

Приготування. Опеньки переверніти, помити, відварити, охолодити і нарізати кубиками. Цибулю покраїти кубиками й обсмажити на олії разом із грибами. Картоплю і яйца відварити до готовності. Варену картоплю, кислі огірки, твердий сир та яйця натерти на великій терці. Викласти інгредієнти пластами: смажені гриби з цибулею, трішки посолити; картопля, посолити і змаслити майонезом; мариновані огірки; яйця, посолити і змаслити майонезом; твердий сир. Зверху прикрасити салат посіченою зеленню..

Фото receptystrav.com.ua.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Нема дощу? За мак — і до криниці!

І таке-от задобрення-хабар для «небесної канцелярії» за багатовікову історію вигадав наш народ.
Не тільки: «Іди, іди дощку, зварю тобі борщику...»

Грицько ГАРБУЗ

Але насамперед повторимо запитання, відповідь на яке почали вже обговорювати.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 40 (2018)

Коли його довго нема — якщо не біда, то велика проблема. Тому й вдаються люди до різних хитрощів. (А як нема, до речі, на Поліссі кажуть: «Дівка баура десь за селом закопала...»).

Один вид хитрощів — беруть у руку множинний предмет і йдуть до особливого місця в усіх народів. І кидають цей предмет у це місце. Якщо тільки трішки, то, кажуть, прийде маленьком той, кого чекають. А якщо все, що в руці, надіються, що прибуде навіть його «зла теща». Вона може й принести з собою «небезпечного птаха».

А одні особливі люди взяли й поєднали колір цього «птаха» і назуву предмета, з яким ідуть до того особливого місця...

Які популярні цукерки ще часів СРСР заховані в гарбузі?

«З першого речення завдання спало на думку, що те, чого довго нема і є великою проблемою, — це дощ. Адже цюго літа ми сповна відчули його відсутність, коли чекали аж довгих два місяці. Знаємо з народних переказів: аби закликати дощ, потрібно йти до особливого місця — криниці — і кинути туди насіння маку. Бо його вважають символом родючості. Якщо цілу жменю маку насипати, то сподіваються на зливу, а вона може прийти із грозою. Коли поєднати колір блискавки і назуву того сипучого предмета, вийде — «Червоний мак». Цукерки з такою назвою смакували ще за часів СРСР, і ми також полюбляємо їх зараз. Отже, в «Гарбузі» заховані цукерки «Червоний мак» (на фото), — написала нам сім'я Івана Кувяви з міста Ковеля. Вона й отримає 150 гривень — приз за найкращу історію пошуку правильної відповіді.

А завдяки жеребкуванню, яке провів адвокат луцької юридичної фірми «Astrum» Максим Мохнюк, серед 21 участника конкурсу, котрі вказали у своїх «есесмежах» правильну відповідь, **по 100 гривень отримають** двоє представників Горохівського району Волині: **Віталій Новосад із села Ощів** («Коли довго дощу нема, то в нас мак у криниці баби сиплють. І з дитинства пам'ятаю смак цукерок «Карамум» і «Червоний мак», які нам тітка з Криму привозила») і **Оксана Касевич із села Жабче** («Спочатку переглянула, які ви цього разу запропонували смачні страви — дуже подобаються рецепти від «Цікавої», а потім одразу взялася за «гарбуз» і розгадала його»).

Перед тим як оголосити нове завдання, попросимо переможців надіслати на адресу редакції копії першої та другої сторінок паспорта та ідентифікаційного коду.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 43 (2018)

У цього предмета особлива назва. І своєрідно «прийшов» він до нас з однієї країни, де чомусь не можуть добитися значних успіхів у баскетболі. Про хокей ми мовчимо...

Діє він за формулою: гаряче < холодне.

Приносить щастя, віру в прекрасне, додає романтики, одухотворення, а монахи, дивлячись на положення, яке він прийняв, можуть трактувати і майбутнє, яке очікує вас.

Що за предмет заховано в гарбузі?

Відповідь треба надіслати до 30 жовтня тільки у вигляді sms-пові-

домлення на номери: **0501354776** і **0672829775** (наприклад: «М'яч», «Три богатирі», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграши призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (**43 025, Луцьк, просп. Волі, 13**) чи електронну (**tsikava.gazeta@gmail.com**) найяскравіше опишє, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

— Сарочко, яка ти в мене економна!

— Шо таке, Мойшо? Тобі що-то не подобається?!

— Ой, навпаки! Мене таки дуже захоплює, коли ти штопаєш мої шкарпетки нитками від чайних пакетиків!

:)) :)) :))

Клієнт:
— Що за ресторан: телятини не має, устриць немає, оливок немає! Принесіть мені мое пальто!

Офіціант:
— На жаль, його вже також не має.

:)) :)) :))

Усміхніться!

:)) :)) :))
Лікар запитує в колеги, чому той вибрав спеціальність дерматолога.

— Розумієш, мої хворі не будять мене серед ночі, рідко помирають і рідко одужують, — відповідає той.

:)) :)) :))

Аналіз ціноутворення в теплових компаніях наштовхує на думку, що їхня мета — не «гріти людей за гроші», а «нагріти людей на гроші».

:)) :)) :))

— Нервове захворювання вашої дружини не становить небезпеки. З таким неврозом люди живуть дуже довго.

— А я, лікарю, скільки протягну?

:)) :)) :))

— Мамо, я наступив тьоті на ногу і попросив вибачення, а вона мені дала цукерочку!

— І ти подякував?

— Ні, я наступив їй на другу ногу!

:)) :)) :))

— Сарочко, яка ти в мене економна!

— Шо таке, Мойшо? Тобі що-то не подобається?!

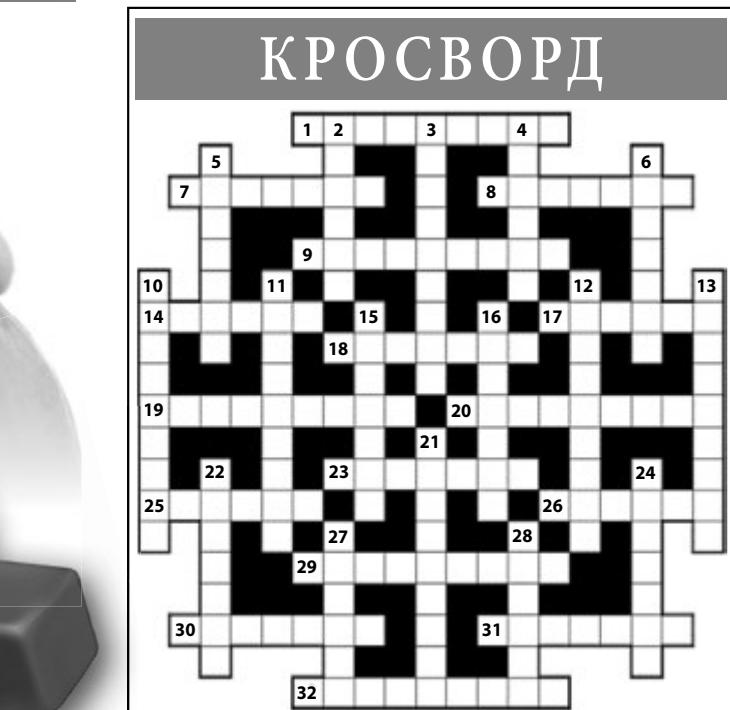
— Ой, навпаки! Мене таки дуже захоплює, коли ти штопаєш мої шкарпетки нитками від чайних пакетиків!

:)) :)) :))

Клієнт:
— Що за ресторан: телятини не має, устриць немає, оливок немає! Принесіть мені мое пальто!

Офіціант:
— На жаль, його вже також не має.

:)) :)) :))

По горизонталі: 1. Театральне дійство. 7. Креслярський прилад. 8. Документ про освіту. 9. Солдати, озброєні мушкетами. 14. Набір продуктів, необхідний людині на певний проміжок часу. 17. Тип верхнього одягу. 18. Страва з тіста з начинкою. 19. Мережа супермаркетів електроніки та побутової техніки. 20. Великий морський птах. 23. М'ясний фарш у капусті. 25. У Стародавньому Римі посадовець, який здійснював проведення цензу. 26. Одні із кращих українських футбольних клубів. 29. Гірський вид спорту. 30. Найвища вершина земної кулі. 31. Розділ механіки. 32. Мультфільм про веселу маленку дощову каплю.

По вертикали: 2. Далекий предок. 3. Напрямок розвитку думки. 4. Елемент алфавіту. 5. Дуже розумна людина. 6. Твір уроčистого або лірико-епічного характеру. 10. Місто на Тернопільщині. 11. Місце запуску ракет. 12. Футболіст-передовик. 13. Аристократичний головний убір. Таку шапку носив навіть Л. Брежнєв. 15. Стійка сукупність симптомів із загальним патогенезом. 16. Птах із родини голубів. 21. Письменник, який висвітлює актуальні питання сучасності. 22. Діалог журналіста з ким-небудь. 24. Головний герой комедії «Сто тисяч» І. Карпенка-Карого. 27. Найпівнічніший штат США. 28. Здобич, яку беруть бджоли з квіток медоносних рослин.

Склад Микола ДЕНІСЮК,
с. Щитинська Воля Ратнівського району.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 11 ЖОВТНЯ

По горизонталі: 1. Колівщина. 5. Ту. 6. Левко. 8. Тям. 9. Лабірінт. 11. Обліт. 14. Житомир. 15. Сюта. 16. Карта. 19. Покрова. 20. Зоя. 21. Тю. 23. Готи. 24. Кат. 25. Козача.

По вертикали: 1. Камуфляж. 2. Володимир. 3. Ніка. 4. Купелем. 7. АТО. 8. Тол. 10. Батарея. 12. Блюдоз. 13. Істмат. 16. Козак. 17. Апное. 18. Окрік. 22. Юга.

SUDOKU

Склад
Леонід
МАНЧИНСЬКИЙ.

Відповіді
на кросворд
SUDOKU,
опублікований
11 жовтня

Відповіді –
у наступному номері
«Цікавої газети»

● ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН

Фото Yandex.ua

Важливіший за гроші час, який проводимо з тими, хто для нас дорогий.

2 хвилини, які змінять ваше життя

У світі безліч книг і статей, які обіцяють навчити вас бути щасливими. Але щоб прочитати їх усі, потрібна сила-силенна часу. На цю публікацію ви витратите кілька хвилин, але ефект буде приголомшливим

Стів КАМБ,
nerdfitness.com

ЩАСТЬЯ
Я не щасли-
вий. Змініть щось
у своєму житті. Або
— самого себе.

Що мені змінити? Що завгодно. Виберіть щось одне і починайте діяти.

У мене голова крутиться. Зробіть глибокий вдих. Постарайтесь спочатку змінити хоча б те, що ви можете контролювати.

Може, я стану щасливішим,
якщо у мене буде більше гро-
шей? Так, але тільки деякою мі-
рою.

Але хіба є щось важливіше
за гроші? Час, який проводимо з тими, хто для нас дорогий. Який ми витрачаємо на те, що для нас важливе. Не забувайте, що втраченого часу не повернути.

ЧАС

**У мене ні на що його не ви-
стачає.** Отже, у вас неправильно визначені пріоритети.

Але ж потрібно так багато

всього встигнути. Робіть менше. Частіше говоріть «Ні».

**Але я зобов'язаний зроби-
ти...** Якщо на якусь пропозицію вам не хочеться одразу відповісти «О, так!» — відповідайте «Ні».

Але хтось може образитися,
якщо я скажу «Ні». Це вас не сто-
сується. Краще вже відмовитися,

**Але ж потрібно
так багато всього
встигнути. Робіть
менше. Частіше
говоріть «ні».**

ніж іти кудись проти своєї волі.

**Але зараз невідповідний
момент.** Слухного й не буде. Якщо завжди чекати його, ви так нічого і не досянете. А потім будете картати себе за те, що не почали раніше.

СТОСУНКИ
Як справити хороше перше
враження? Дивіться в очі. Усмі-
хайтесь. Говоріть повільно. Будь-

те впевненими в собі. Одягніться охайнно.

**Чи варто мені запрошува-
ти його/їх на побачення?** Так.

Але що, як мені відмовлять? Ви нічого не втратите, зате не будете шкодувати, що не спробували.

А що мені сказати? «Привіт, ти дуже красивий/красива (цікавий/цікава). Мене звуть..., можна пригостити тебе чашкою кави?»

У нас важкі стосунки. Розлу-
чайтесь!

**А якщо я ніколи не зустрін-
нікого кращого?** А якщо ви зу-
стрінете когось набагато-набагато кращого? Або вас завтра зіб'є автобус?

**Мене покинули, і в мене роз-
бите серце.** Але ж воно ще б'ється. Отже, не все втрачено.

І що тепер?

Все це так складно. Знаємо!
Якби це було просто, всі би вже давно були щасливі.

Але я не можу... Перестаньте обмежувати себе такими думками. Ви «не можете» зробити щось тільки доти, поки не зробите цього.

Мені це все не допоможе. Гаразд! Продовжуйте жити так, як зараз.

**Але я незадоволений своїм
нинішнім життям.** Якщо завжди робити одне і те ж, зрозуміло, що результат залишиться таким самим. Ми або ростемо і змінюємося, або гинемо.

Коли ж мені почати? Негайно.

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Магія безіменної річки

Насті б виплакатися. Але не могла.

Наче якась деталька зіпсувалася в душі. Може, саме та, що відповідає за слізози. Дивилася через вікно, як бавляться чужі діти. І шепотіла: «Сину, як же ти міг?»

Ольга ЧОРНА

...Настя знала, що син має наречену. Проте жодного разу не бачила дівчини. Лише на фото в його мобільному. А ще знала, що її батьки заможні. Статки за кордоном заробили.

— Юрку, коли познайомиш з Танею? — запитувала сина.

Той лише відмахувався. І ось врешті заявив:

— Танині батьки приїхали додому. Завтра — вечірка. Буду просити її руки.

— Чого ж ти так пізно кажеш? Треба приготуватися. На скільки гостей?

— Вечірка буде не тут, а в батьковій хаті.

— Як у батьковій?! Ти з ним спілкуєшся? Відколи? У нього ж інша сім'я. Він колись відмовився від тебе. Залишив нас.

— Залишив насамперед тебе. У батька свій будинок. Шашлик приготуємо. А в наших «хоромах» розминується ніде. До речі, тато запропонував мені жити в нього.

— Яке помешкання маємо — таке маємо. Не піду я на ту вечірку.

— Я так і знав. Скажу, що ти занедужала.

І справді, в її душі зіпсувалася деталька...

...Йосип, колишній Настин чоловік, призвався до сина, коли той закінчив вищі і почав працювати в банку. З роботою Юркові пощастило: допоміг батько університетського товариша.

А Насті тяжко було вчити сина на зарплату медсестри. Підробляла. Трохи грошей рідний брат підкидав — також заробітчанин. Без його допомоги не вивчила б Юрка.

...Йосип їх залишив, щойно син пішов до першого класу. Зустрів нову пасію посеред дороги. У Лесі автівка зіпсувалася. Йо-

сип у ремонті толк знав. Допоміг молодій жінці привести машину до ладу. І вона віддячила «кятівниців» кавою і звабливим поглядом. Запитала, чи можна зателефонувати, коли її чотириколісна подруга знову закапризує. Погодився.

...Леся дала відставку чоловікові, який підсів на гру в карти. Програвав і тягнув з неї гроши. Тепер була вільною, заможною, при хорошій роботі. Спершу зустрічі з Йосипом сприймала як розвагу. Потім закохалася. Його дружина і син Лесю не хвілювали. Як і те, що не мав статків. Вирішила «вирвати» Йосипа із сім'ї і зробити з нього бізнесмена. Свого часу Лесин батько довірив екс-зятеві станцію техобслуговування. Колишній благовірний у тому нічого не тямив. Цупив гроши. Станцію занедбав. От і хай наводить Йосип лад. А якщо добре піде, розширяти бізнес.

Почувши про такі перспективи, чоловік не вагався. Що йому перепало від Настиних батьків? Двокімнатну квартиру розміняли на дві однокімнатні. Ще й гроши довелося позичати, аби доплатити. А тут...

Не допомогли Настині благання і синові слізози. Йосип зібраав свої пожитки і відкланявся...

Тепер Настя зрозуміла, чому Юрко жодного разу не запросив своєї дівчини в гости. Соромився. А зараз радий, що через довгі роки призвався батько. Навіть Йосипова дружина не проти їхнього спілкування. Зрештою, дітей у них нема. Юрко — єдиний Йосипів син.

...На вечірці ніхто й не згадував про Настю. Лише Таня запитала в Юрка, як мама. Той швиденько її загалакав...

Закінчення на с. 10 »

